ણાય નમ

ા કુલનાથજી કૃત વચ ા

તથા

શ્રીગોવર્દ્ધનવાસી, ચિંતન, વનયાત્રા,

શ્રીપવિત્રાંકો ધોલ.

છપાવનાર તથા પ્રકાશક,

વૈષ્ણવ હરિદાસ ઝવેરદાસ

ખાડીઆ, દેહાભાઇની પોળ—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ત્રીજી પ્રત ૫૦૦,

અમદાવાદ ધી 'ગુજરાત' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા. સોમાલાલ મંગળદાસે છાપ્યું.

શ્રીકૃષ્ણાબ્દ ૫૧૩૮, શ્રીવલ્લભાબ્દ ૪૩૪.
સં. ૧૯૬૮, સન ૧૯૧૨

નોછાવર ચાર આના.

ામી, અક્ષર ઇત્યાદિના . .

ુણ બ્રહ્મ કૃષ્ણ પરમાત્મા જ છે.

૩. ૯ ાવેધાથી કલ્પેલો અહન્તામમતાત્મક સંસાર મિ.

૪. જીવ અણુ છે, શુદ્ધ નિર્ગુણ બ્રહ્મનો અંશ છે, વ્યાપક ન

૫. પરબ્રહ્મ પુરૂષોત્તમ કૃષ્ણનું ધામ અક્ષરબ્રહ્મ ગણિતાનંદ છે.

૬. સર્વોપરિ વેદાદિશાસ્ત્રે પ્રતિપાદિત પરમકાષ્ઠાપન્ન વસ્તુ શ્રીકૃષ્ણજ છે.

૭. કૃષ્ણની સેવા એજ અંશ જીવનો ધર્મ છે, એટલે વસ્તુતઃ સ્વધર્મ કૃષ્ણસેવા જ છે.

૮. સાક્ષાત્ શ્રીકૃષ્ણોપદિષ્ટ આત્મનિવેદન અને પ્રભુપ્રપત્તિ સિવાય અન્ય વિ[illegible] શકે જ નહિ.

શાસ્ત્રોની એકવાક્યતા.

" एकं शास्त्रं देवकीपुत्र गीतम् ।
एको देवो देवकीपुत्र एव ॥
मंत्रोप्येकस्तस्य नामानि यानि ।
कर्माप्येकं तस्य देवस्य सेवा ॥ १ ॥ "

" ગીતા આગમ એક, એક દેવ દેવકિતનય;
નામો મંત્ર વિવેક, કર્મ એક તે પ્રભુભજન. "
(સમશ્લોકી.)

वेदाःश्रीकृष्णवाक्यानि व्याससूत्राणि चैव हि ।
समाधिभाषा व्यासस्य प्रमाणं तच्चतुष्टयं ॥ २ ॥

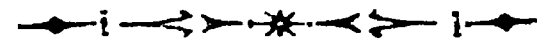
અર્થઃ—ચારે વેદનાં વચન તથા શ્રીગીતાજીનાં સર્વે વચન તથા વ્યાસ-સૂત્રનાં સર્વે વચન અને શ્રીમદ્‌ભાગવતની સમાધિ ભાષાનાં સર્વે વચન માનવાં એ શાસ્ત્રમાં કેવળ વેદનોજ અર્થ કહેલો છે.

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

શ્રીગોકુલનાથજી કૃત વચનામૃત

તથા

શ્રીગોવર્દ્ધનવાસી, ચિંતન, વનયાત્રા, શ્રીપવિત્રાંકો ધોલ.

છપાવનાર તથા પ્રકાશક,

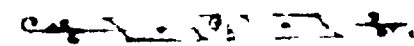
વૈષ્ણવ હારદાસ ઝવેરદાસ

ખાડીઆ, જેઠાભાઇની પોળ—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ત્રીજી પ્રત ૫૦૦.

અમદાવાદ "ધી 'ગુજરાત' પ્રિન્ટીગ પ્રેસમાં
શા. સોમાલાલ મંગળદાસે છાપ્યું.

શ્રીકૃષ્ણાબ્દ ૫૧૩૮. શ્રીવલ્લભાબ્દ ૪૩૪.

સં. ૧૯૬૮, સન ૧૯૧૨

નોછાવર ચાર આના.

આ શ્રીગોકુલનાથજીનાં વચનામૃત વ્રજ પૂર્ણિમાંતમાસ મુજબ ત્રીજ ને તેરસ અને પાંચમ ને પૂર્ણિમાનું એકજ ફલ સમજવું. ચૌદસ અને અમાસ તજવી.

કા.	મા.	પો.	મા.	ફા.	ચૈ.	વૈ.	જ્યે	અ.	શ્રા.	ભા.	આ	ફળશ્રુત.
૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	સુખને અર્થ પૂર્ણ થાય કલેશ નાશ.
૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	અશુભ ભય તથા જીવનું જોખમ.
૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	અર્થ પૂર્ણ થાય, કાર્ય સિદ્ધ થાય.
૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	કલેશ થાય. પણ વસ્તુ લાભ થાય.
૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	વસ્તુ લાભ. મિત્ર મળે વ્યાધિ મટે.
૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	ચિંતા થાય, વિયોગ થાય.
૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	સૌભાગ્ય લાભ પામે, મિત્ર મળે.
૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	મલી ન શકે, ઘણું ખરાબ થાય.
૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	આશા પૂર્ણ થાય, સૌભાગ્ય મળે.
૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	સૌભાગ્ય મળે દિવસ ઘણા લાગે.
૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	કલેશ થાય, દિવસ જાય પણ નાશ ન થાય.
૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	અર્થ સિદ્ધિ રસ્તામાં મળે મિત્ર લાભ.

"રસિક ધોળ પદસંગ્રહ" વિષે શાસ્ત્રી જયેષ્ઠારામ હરજીવન જોષી અધ્યાપક પુષ્ટિમાર્ગીય પાઠશાળા–પાટણ–ગુજરાતના વૈષ્ણવ માર્તંડના ૧૯૬૬ની સાલના ત્રીજા અંકમા સ્વિકાર અને અભીપ્રાય–"આ નામનું પુસ્તક તેના પ્રકાશક રા. રા. શ્રીયુત્ વૈષ્ણવ હરિદાસ ઝવેરદાસ તરફથી મળ્યું છે, તે ઉપકાર સાથે સ્વિકારવામાં આવે છે. આ ગ્રંથમાં તેના નામ પ્રમાણે અત્યંત રસિક ધોળ પદોનો અમૂલ્ય સંગ્રહ કરવામાં આવેલો છે. આ ગ્રંથ લગભગ પોણાચારસેં પૃષ્ઠનો અને સુંદર ગ્લેઝ કાગળ ઉપર મ્હોટા ટાઇપથી છાપેલો પાકા પુંઠાનો દળદાર છતાં તેનું નોછાવર ફક્ત જુજ આઠ આનાજ રાખવામાં આવેલ છે. તે અત્યંત સ્તુત્ય છે, ટુંકમાં અમારા અભિપ્રાય મુજબ દરેક વૈષ્ણવ બંધુઓએ આ ગ્રંથનો અવશ્ય લાભ લેવો જોઇએ. આ ગ્રંથના પ્રકાશક તરફથી "પુષ્ટિમાર્ગીય ગ્રંથ પ્રકાશક" નામનું ફંડ પણ ખોલવામાં આવેલું છે. જેમાં બે રૂપૈઆ ઉપરાંત પોતાની શક્તિ અનુસાર નાણાં ભરવાથી તેમના તરફથી જેટલા ગ્રંથો પ્રકાશ થાય છે, તે તમામ ગ્રંથો મોકલવામાં આવે છે, આજદીન સુધીમાં તે ફંડ તરફથી, સર્વોત્તમ સ્તોત્ર સટીક, શ્રીભાગવત રત્નાર્ણવ, યમુનાસ્તોત્ર રત્નાકર, શ્રીગોકુલનાથજી કૃત વચનામૃત, અષ્ટાક્ષર નિરૂપણ અને કૃષ્ણાશ્રય, રસિક ધોળ પદસંગ્રહ,:વીગેરે પુસ્તકો બહાર પડી ચુકયાં છે, આ ફંડમાં કેટલાએક સદ્ગ્રહસ્થો પણ ગરીબ વૈષ્ણવોની તુલ્ય અલ્પ રકમથી વધુ લાભ લેવા ઇચ્છે છે એ ઘણું શોચનીય છે, કેમકે તેમ થવાથી ફંડને હાની પહોંચી ગરીબ વૈષ્ણવોના લાભને વ્યાઘાત થાય છે, માટે યથાશક્તિ નાણાં ભરી અમૂલ્ય લાભ લેવા ભલામણ છે."

श्रीमद्गोवर्द्धनधरो विजयते.

श्रीनाथजी.

॥ श्रीहरिः ॥

॥ श्रीमथुरेशोजयति ॥

मंगलाचरण.

श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीगोपीजनवल्लभाय नमः ॥
श्रीमदाचार्यचरण कमलेभ्यो नमः ॥

चिंतासंतानहंतारो यत्पादांबुजरेणवः ।
स्वीयानांतान्निजाचार्यान्प्रणमामिमुहुर्मुहुः ॥१॥

यदनुग्रहतोजंतुः सर्वदुःखातिगोभवेत् ।
तमहं सर्वदा वंदे श्रीमद्वल्लभनंदनम् ॥२॥

यदुक्तं तातचरणैः श्रीकृष्णः शरणं मम ॥
तत एवास्ति नैश्चिंत्यमैहिके पारलौकिके ॥३॥

मम चित्तस्य विश्वासः श्रीगोपीजनवल्लभे ॥
यदा तदा कृतार्थोऽहं शोचनीयो न कर्हिचित् ॥४॥

इति श्रीविठ्ठलेशविरचितं मंगलाचरणं समाप्तम् ॥

नमामि हृदये शेषे लीलाक्षीराब्धिशायिनम् ।
लक्ष्मीसहस्रलीलाभिः सेव्यमानं कलानिधिम् ॥ ॥१॥

चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च त्रिभिस्तथा ।
षड्भिर्विराजते योऽसौ पंचधा हृदये मम ॥२॥

श्रीगोवर्द्धननाथ पादयुगलं हैयंगवीनप्रियं ।
नित्यं श्रीमथुराधिपं सुखकरं श्रीविठ्ठलेशं मुदा ॥
श्रीमद्द्वारवतीश गोकुलपती श्रीगोकुलेंदुं विभुं ।
श्रीमन्मन्मथमोहनं नटवरं श्रीबालकृष्णं भजेत् ॥३॥

श्रीमद्वल्लभविठ्ठलौ गिरिधरं गोविंदरायाभिधं ।
श्रीमद्बाल कृष्ण गोकुलपती नाथं रघूणां तथा
एवं श्रीयदुनायकं किल घनश्यामं च तद्वंशजान् ।
कालिंदीं स्वगुरुन्गिरिं गुरुविभुन्स्वीय प्रभूंश्च स्मरेत् ॥४॥

॥ श्रीहरिः ॥

॥ श्रीकृष्णाय नमः श्रीगोपीजन वल्लभाय नमः ॥

॥अथ श्रीगोकुलनाथजी कृत वचनामृत लिख्यते.॥

એક સમય પુષ્ટિમાર્ગીય સિદ્ધાંત શ્રીગોકુલનાથજીને શ્રીગુસાંઇજીસો પુછયો, તબ શ્રીગુસાંઇજી ચાચાહરિવંશજી તથા નાગજીભટ્ટ આદિ ભગવદીય કે અર્થ શ્રીગોકુલનાથજી પ્રતિ આપઅપને પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત શ્રીમુખસોં કહે. સો સુનિકે ચાચાહરિવંશજી તથા નાગજીભાઇ આદિ અંતરંગ ભગવદીય અપનેં મનમેં બહોત પ્રસન્ન ભયે. તાપાછેં શ્રીગોકુલનાથજી અપની બેઠકમેં પધારે; સો શ્રીગુસાંઇજી કે વચનામૃત કો અનુભવ અપને મનમેં કરત હેં. તા સમે શ્રીગોકુલનાથજીકે સેવક કલ્યાણભટ્ટજી આયકે શ્રીગોકુલનાથજીસોં દંડોત કિયે તવ શ્રીગોકુલ-નાથજી બોલે નાહીં. આપુતો પુષ્ટિમાર્ગીય સીદ્ધાંત કે રસમે મગ્ન હે અનુભવ કરતહે. તબ કલ્યાણભટ્ટજી હાથ જોરિકેં ઠાડે હોય રહે. તાપાછે ચાર ઘડીમેં શ્રીગોકુલનાથજી ઊંચી દ્રષ્ટિ કરિકેં કલ્યાણભટ્ટકી ઓર દેખે. તબ ફેરિ કલ્યાણભટ્ટજી દંડવત્ કિયે તબ શ્રીગોકુલનાથજી આપ કલ્યાણભટ્ટસોં આજ્ઞા કીયે જો તુમ કબકે આયેહો. તબ કલ્યાણભટ્ટજી આપસોં વિનતી કીયે જો મહારાજ મોકોં આયેતો ચાર ઘડી ભઇ હે. તબ શ્રીગોકુલનાથજી પ્રસન્ન હોય કેં શ્રીમુખસોં આજ્ઞા કીયે, જો આજ શ્રીગુસાંઇજી અપનેં પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત મોસોં કહે હે; સો પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિઃતો મહા કઠિન હેં સો બનત નાહિં હે તબ કલ્યાણભટ્ટજી શ્રી-ગોકુલનાથજીતેં વિનતી કીયે જો મહારાજ કછુ હમારે લાયક હોયસો કૃપા કરિકેં હમસોં કહિયે. હમકોં આપકે શ્રીમુખ કે વચન સુનિવેકો મનોરથહે. ઓર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિતો બનની કઠિનહે, ઓર હમકોં તો સુનિવેકોહુ અતિ દુર્લભહે. યહવચન સુનિકે શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાંણભટ્ટ કે ઉપર બહોત પ્રસન્ન ભયે, ઓર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ આજ્ઞા કીયે, જો યહ વાર્તા ઓરકે આગે કહિવેકી નહીં હેં. તુમ ભગવદ ભક્તહો :ઓર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિ સુનિવેમેં અત્યંત પ્રીતિહે, તાતેં

તુમસોં કહત હેં સો મન લગાયકેં સુનિયો તથા હૃદયમેં ધારણ કરિયોં. અબ શ્રીગોકુલનાથજી ભગવદીયકે લક્ષણ તથા પુષ્ટિમાર્ગીય સિદ્ધાંત કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ કહતહેં. સો પ્રથમ તો અન્યાશ્રય ન કરનો. અન્યાશ્રય મહા બાધકહેં. ઓર આશ્રયતો શ્રીનાથજીકોહી કરનો. સો આશ્રય સિદ્ધ ભએતેં સબ કાર્ય હોતહેં, ઓર યહલોક પરલોક સબ ઠિકાનેં સુખ પાવતહે સો યહ જાનિકેં આશ્રયતો એક શ્રીજીકોહી કરનો. સો આશ્રય કોહેત યહહે જો અપને પ્રભુ વિના ઓર કાહુ કોં ન માને, ઓર દુસરે સો ભૂલકે મનોરથ ન કરે, ઓર અન્ય અવતારકી અપેક્ષા ન રાખેં, જીવ તથા દેહ કાહુકી અપેક્ષા ન રાખે. તાતેં યહવાતતો બહુત કઠિનહેં.સો કાહેં તેં જો યહ સંસાર તો વૃક્ષ રૂપ હેં. ઓર યા સંસાર રૂપી વૃક્ષમેં દોય ફળ હે, સોદોય ફળ કોન કોનસે, એકતો સુખ એક દુઃખ. સો દોય ફળ યામે લાગત હેં. ઓર સંસાર રૂપી વૃક્ષકી સાખાતો અનેક હે. તિનકી સાખા સો મનકે તરંગ હે, ઓર વૃક્ષ હે તાકો મૂલ જડ હે સો બુદ્ધિહે, ઓર સમય પાયકે યા વૃક્ષકો મોહ રૂપી વયાર લાગતહે, સો વા વયારસોં વાકે ડાર શાખા અપની રક્ષા ચાહતહેં ઓર ફળહેંસો. અપને ગિરનસો ડરપતહે, સોયા મોહ રૂપી વિયાર કે ડરતેં ડાર શાખા ફલ ફુલ ટુટનતે ડરતહે, ઓર અપને મુખ્ય તો વૃક્ષકી જડહે સો દ્રઢહે તાતે વૃક્ષકો ડર નાહીંહે. સો ડાર સાખા ફળ પત્ર અપને મૂલકો દ્રઢ જાનત નાહીહેં, તાતે અત્યંત ભય કરિકેં દુખિત હોતહે; તૈસેંઇ યહ જીવહેં સો સંસાર રૂપી વૃક્ષકો મોહરૂપી વયારકો ડરહે. તાકો દુઃખ દૂર કરવેકો અપને મૂલકો વિચારનોં, જો અપને મૂલ તો શ્રીભગવાનહેં તિનકો જાનત નહીં તાતે અપને મૂલકો ભુલી ગયોહેં; ઓર યા અવિદ્યા કરિકેં એસો વિચાર રહત નાહીં, જો હમારો મૂલ ભગવાન સોં સર્વોપર દ્રઢહે. હમકો યા મોહરૂપી વયારકી ચિંતા નાહીંહે, ઇતની બુદ્ધિ દુષ્ટ સ્વભાવ કરિકે, જીવકો રહત નાહીંહે, કયોંકિ મોહરૂપી વયારકે ડરતેં ડરપતહેં, ઓર યા સંસારમે અનેક પ્રકારકેં દુઃખ સુખ પાવતહેં; તૈસેઇ યા મનુષ્યકો સંસારરૂપી અહંતામમતાત્મક વૃક્ષરૂપીહે, ઓર ડાર યાકો કુટુંબ હે, ઓર શાખા યાકી સ્ત્રી પુત્ર પરિવારહેં, પત્ર મનકે તથા દેહ સંબંધી અનેક મનોરથકે તરંગહેં, ઓર ફલતો દોય સુખ દુઃખહેં; ઓર મૂલ યા કે ભગવાન હેં, એસે અવિદ્યા કરિકે મોહ રૂપી વયાર લાગેહે, તબ યહ અપને મનમેં અત્યંત ભયભીત હોતહે, ઓર અપને મનમે કહેહે જો યા વયારતેં ગિરૂંગો, યહ સંસારકે ભય કરિકેં અપને મૂલ ભગવાન

કો ભૂલ ગયોહે,ઓર અપને કુટુંબરૂપી ડારશાખા સોં લપટાતહેં ઓર ઉનસોં મિલિકે અનેક પ્રકારકે દુઃખસુખકો અનુભવ કરતહે. યહ વૃક્ષરૂપી મનુષ્યકોં માયારૂપી અવિદ્યા લાગીહેં, તાતેં મોહકે વશ હોયકે ડરપતહે, જો મેરે કુટુંબસ્ત્રીપુત્રાદિકનકો દુઃખ હોયગો, યહ ચિંતા યાકો મોહ રૂપીઃ વયાર લાગેતે હોતહે, તાતેં અપને મૂલ ભગવાનહે સો દ્રઢ હેં સો મોકોં લૌકિક અલૌકિકકી ચિંતા નાહીં હે સો ભૂલી જાતહે. તબ લૌકિક કુટુંબ મિલિકે યાકોં અન્યાશ્રય કરાવતહે સો યા પ્રકાર કરતહેં ઓર લૌકિકમેં કોઇ તો કહત હેં જો તુમ દેવતાકોં મનાવોં, તુમકો સુખ હોયગો, તુમારો ભલો હોયગો, ઓર કોઈ કહતહેં જો તુમારો મિત્ર ભલો હોય તો મિલોગે, તબ તુમારો કષ્ટ દુર હોયગો, ઓર કોઈ કહતહેં જો દેવીકી માનતા કરેતેં ભલો હોયગો. યહ દુર્બુદ્ધિ જીવ એસેં કરત હે, તબ યહ જીવ અન્યાશ્રય કરતહે, સો જ્યોં જ્યોં કરતહે ત્યોં ત્યોં શ્રીઠાકુરજી સોં દુરિ પરતહેં, સો અન્યાશ્રય કરીકેં ભગવાન તે બહિર્મુખ હોતહેં. ઓર મોહરૂપી વયાર કેસીહે જો જીવકો ભ્રમ ઉપજાવત હે. ઓર દ્રઢ અનન્ય ભક્ત હે સો તો અન્યાશ્રય સર્વથા નહીં કરતહેં, ઓર જબ કછુ લૌકિક સુખ દુઃખ જીવકો હોતહેં તબ યહ દ્રઢતા રાખતહે જો શ્રીજી કરેંગે સો હોયગો મેં તો દાસહો, સુખ દુઃખ તો દેહકે પ્રારબ્ધ સોં હોતહેં સો દેહ ભોગતેં છુટેગો એસી દ્રઢતા રાખની. ઓર એસી દ્રઢતા રાખતહેં તિનકોં દુઃખ તત્કાલ નિવૃત હોતહે. પ્રથમ તો ભગવદિયકોં દુઃખ હોત નાહિં, ઓર હોતહે સો પાછિલે પ્રારબ્ધ સો હોતહેં, સો યે ભગવદીય માનત નાહીં. યા પ્રકાર દ્રઢ આશ્રય શ્રીઠાકુરજીકો કરે તાકોં ભગવદીય કહિયે. ઓર જો વૈષ્ણવ હોય કે અન્યાશ્રય કરતહેં ઓર અસમર્પિત વસ્તુ ખાતહેં. તાસોં શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી બહુત દુર રહતહે યહ નિશ્ચય જાનનો. સો યહ સમજીકેં વૈષ્ણવકો યહ યોગ્યહે જો અન્યાશ્રય ન કરનો, અસમર્પિત ન ખાનોં. તાતેં અપનેં મનમેં દ્રઢ આશ્રય એક શ્રીજીકોહી કરનોં, તબ વૈષ્ણવ યા લોક પરલોકમેં સુખ પાવેં, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટ પ્રતિ કહેહેં.

૧ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજીકૃત પ્રથમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ દુસરો વચનામૃત શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટ પ્રતિ કહતહેં. જો વૈષ્ણવકોં પ્રાણીમાત્ર ઉપર દયા રાખની જો કુંજરતે ચેંટી પર્યંત

સબમેં એકહી જીવ જાનનોં. છોટે બડે સબ જીવ પ્રભુકેહેં. અંતર્જામી સબમેં એકહીહે, ઓર પ્રતિબિંબ ન્યારે ન્યારે દિસતહેં. યહ જાનકે ભગવદીયકું હિંસાતે અત્યંત ડરપત રહનો. આપનતેં સીત ઉષ્ણ સબમેં વિચારત રહનોં, ઓર કાહુકો હૃદય કલ્પવાનો નહીં, વચન, મન, દેહતેં સબકો ભલો કરનોં, આપકો વચન મન દેહતેં ન્યારો રહેં. સુખ દુઃખતેં દુરિ રહે. તાતેં વૈષ્ણવ હોય કેં પ્રાણીમાત્ર ઉપર દયા રાખે યહ શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવકોં આજ્ઞા કીયેહેં.

૨ ઈતિ શ્રી દુસરો પ્રસંગ સંપૂર્ણ.

અબ તીસરો વચનામૃત શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટસોં કહતહે,જો વૈષ્ણવકોં સદા પ્રસન્ન રહનોં, ઓર દુઃખસુખ દોઉનકો એક બરાબર કરિકે જાનનોં. સુખતેં હર્ષ હોય. ઓર દુઃખતેં ક્લેશ હોય સો ન કરનોં. ઓર વૈષ્ણવતેં દીન હોય પ્રીતિ રાખેં. ઓર અહર્નિશ શ્રીજીકો ધ્યાન રાખેં. દ્રવ્યાદિકકું સુમાર્ગમેં, ગુરૂસેવા, વૈષ્ણવ સેવામેં ઊઠાવેં. ઓર અપનેં શરીરભોગાર્થે ન ઉઠાવેં. ઓર લૌકિક વૈદિક આવશ્યક હોય તો સંકોચ સહિત પ્રભુકોં દિખાય આગ્યા લૈ ઉઠાવેં. ઓર વૈષ્ણવ પાસ માન છોડિ કેં જાય, ઓર નિસંક હોયકેં ભગવદ્સ્મરણ કરેં. જહા ભગવદ્ વાર્તામેં સંકોચ હોય, તહાં ભગવદ્ધર્મ ન બઢે, ઓર સંદેહ રહે. તાતે સંદેહ નિવૃતિ હોય તહાં પ્રીતિ બઢે, ઓર જ્ઞાન હોય. ઓર અપની દેહ અનિત્ય કરિ જાને, તવ મદ ન હોય, ઓર કાહુકો બુરો ન હોય, દુઃખમેં ધીરજ ધરેં, તાકો ઉત્તમ વૈષ્ણવ જાને. યહ તીસરો લક્ષણ હે.

૩ ઈતિ શ્રી તીસરો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવનકોં ચોથો લક્ષણ કહતહેં, જો ભગવદિયકોં ક્રોધ ન કરનોં, તાકો કારણ યહહે જો ક્રોધહે સો ચાંડાલકો સ્વરૂપ હે. સો જહાં ક્રોધ હોય તહાં ભગવદ્ધર્મ તથા ભગવાન ન રહે. ક્રોધ હોત હે તબ ભગવદ્ભાવ જાત રહે. ઓર ક્રોધહે સો અગ્નિરૂપહે, ભગવદ્ધર્મકોં નાશ કરતહે. જાકોં ક્રોધ બહુત હોય, સો ક્રોધાવેશાસે અશુદ્ધ રહે. જેસેં ચાંડાલકે સ્પર્શતે સચૈલ સ્નાન કરનોં પડે, એસો દુરાચારીહે. સો ક્રોધ તે જીવકો સચૈલ સ્નાન કરનોં પડે, નહિતો હાથ

પાંવતો ધોવે તથા સોલ્હે કુરલા (કોગળા) કરે, ચરણામૃત લેંય મનમેં શાંત હોય તબ ક્રોધાવેશતેં છૂટે. તાતેં ભગવદ્દધર્મ ભગવદ્સ્મરણ પવિત્ર હોય કેં કરેં. ઓર ક્રોધાવેશમેં દેહ છૂટે તો નર્કમેં પરે તથા અધોગતિ હોય, કયોં જો.

तामसानां अधोगतिः

ઓર વિના કારણ, ભગવદ્દસેવા સંબંધ વિના ક્રોધ કરે તો શ્વાન યોનિ પાવે. ઓર લોભતેં કાહુકો દ્રવ્ય ચુરાવે ઓર પુંછેતેં ક્રોધ કરતહે સો સર્પ યોનિકું પાવતહેં, ઓર કોઇ વૈષ્ણવકોં ઇર્ષા કરકે ભગવદ્દસેવા, ભગવદ્દધર્મ, કીર્તન આદિમેં પ્રતિબંધ કરિકેં છુડાવેં, સો વહ કુંભીપાક નરકકો કીડા સાઠ હજાર વર્ષ તાંઇ હોયહે, પાછેં સુકર કુકર સર્પ ઇત્યાદિક યોનિકું પાવેંહે. તાતે ભગવદ્દધર્મ સંબંધી વાર્તા સાધારણહૂ હોય તાસો વિઘ્ન ન કરનોં. ઓર જો ક્રોધ ઇર્ષા કરીકેં કાહુકે ઘરમે અગ્નિ લગાવતહેં સો તીનો પાપ કરી કેં નર્કમાં પડતહેં, ઓર ઇર્ષા તથા ક્રોધતેં કાહુકો વિષ દેતહેં અથવા જલમેં ડુબાવતહેં તથા શસ્ત્ર લે આપઘાત કરતહેં, સો નર્ક ભોગકે સર્પ યોનિકું પાવતહેં. તિનસો દશગુણો પ્રાયશ્ચિત કરતહેં તવ શુદ્ધ હોતહેં. ક્રોધ સઘરે ધર્મનમેં બાધક હે. મહા દુર્બુદ્ધિ હોય કે અજ્ઞાનતેં કરતહેં. તાતે મન લગાયકેં ક્રોધકો નિવારન કરનોં. સો ભગવદ્દઇચ્છારૂપી ખડગ તે દૂરિ કરે. ઓર ક્રોધ કરિકેં ગુરૂકી નિંદા કરે તથા કઠિન વચન બોલે સો મુસક હોય, પાછે સર્પ યોનિકૂ પાવે હે, તા પાછેં પ્રેતયોનિ પાવતહેં. ઓર ભગવદ્ અર્થ વિના માતા પિતા સોં ક્રોધ કરતહેં સો દરિદ્રી હોત હે ઓર વૈષ્ણવસોં ક્રોધ કરતહેં તિનકો સઘરો સુકૃત ધર્મકો નાસ હોતહે. યા પ્રકાર શ્રીગોકુળનાથજી આપ કલ્યાણભટ્ટસોં આજ્ઞા કિયેહેં સો ક્રોધકો મહા દોષહે સો કહે તેં પાર ન આવેં સો યાસો સાવધાન રહેં.

૪ ઈતિ શ્રીચતુર્થ વચનામૃત સંપૂર્ણ

અબ વૈષ્ણવનકોં પાંચમો લક્ષણ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટપ્રતિ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ હોયકેં એક શ્રીભગવાનકોહી આશ્રય જાનેં. ઓર ભગવદ્સેવા વિષેં એકાગ્ર ચિત્ત રાખેં, પરમ ફલરૂપ જાનેં, ઓર લૌકિક વૈદિકમેં મનકી ચંચલતા ન રાખેં. ઓર શ્રીજીકો સ્વરૂપ શ્રીભાગવતમેં તથા પુષ્ટિમાર્ગીય ગ્રંથનમેં કહ્યોહે, સો તિનકો દર્શન કરિ ધ્યાન હૃદયમેં

રાખે. જેસે ભગવદ્‌નામ સ્મરણ કરે, તેસેહી અપને ગુરૂકો નામકે હ્રદયમેં સ્મરણ જપ કરેં, ભગવદ કટાક્ષ અંગવસ્ત્ર આભરણમેં અપનો મન લગાયકેં ચિંતવન કરેં, તથા અનેક લીલા હેં તિનકો ચિંતવન કરેં. ઓર ભગવદ્‌નામ વિના જો ક્ષણ જાય તો હ્રદયમેં ઉસાસ લેં કેં તાપ કરે. ઓર અસ્પર્શમેં સ્નાન કરી ચરણામૃત તથા શ્રીજમુનાજીકી રજમુખમેં મેલે દોઉ નેત્રનસોં લગાય માથે ધરે, હ્રદયસોં લગાવે, તબ અલૌકિક દ્દષ્ટિ હોય, તબ ભગવદ્ ધર્મ માથેં બિરાજે તબ હ્રદય સુદ્ધ હોય, ઓર ભગવદ મંદિરમેં જાય તો છોટી મોટી સેવા અપનો ભાગ્ય માનિકેં કરેં, પાત્ર માંજેં, મંગલભોગ ધરિ સજ્યા ફેરિકેં સમારેં, મંગલ આરતી કરી તિથિ વાર ઉત્સવ દેખિ અભ્યંગ કરાવેં. ઓર સિંગાર જેસો સ્વરૂપ પુષ્ટિમાર્ગ અનુસાર તિથિ ઋતુકે અનુસાર કરેં. ઓર સેવા સિંગાર વિષે ચિતકો ઉદ્વેગ સંકલ્પ વિકલ્પ ન કરેં. ઓર અપને મનમેં અપરાધકો ભય રાખે. અપનો ભાગ્ય શ્રીમહાપ્રભુજીકી કૃપા તેં જાનિકે કરે. મંગલા, રાજભોગ, ઉત્થાપન, સેન કરાય સાંકર, તારો, વસ્તુ સામગ્રી-કી ચોકસી રાખે. પાછેં રાત્રમાં વૈષ્ણવનસોં મિલિકેં ભગવદવાતા કીર્તન અવશ્ય કરનો. ઓર કોઇ વૈષ્ણવ ન મિલે તો એતન્માર્ગીય ગ્રંથનકી ટીકા દેખે. એતન્માર્ગીયન વૈષ્ણવનમેં જાયકેં વાર્તા કરે સુને. જેસે સેવામેં આલસ્ય ન કરેં તેસે વૈષ્ણવ મિલાપમેં આળસ ન કરેં. દોઉં હોય તબ ભક્તિ બઢે. ભગવદ્ સેવા ન બને તો વૈષ્ણવ સંગ ન છોડે તો દૈન્ય હોય. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવનસેં આજ્ઞા કિયે.

૫ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજીકે પંચમ વચનામૃત સપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી છઠ્ઠો લક્ષણ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ સેવા, ભગવદસ્મરણ, ભગવદધર્મ ઇનમેં પાખંડ ન કરે. ઓર કાહુકે દિખાયવેકે અર્થ, પુજા અર્થ, પ્રતિષ્ટા અર્થ, ઉદ્ધારાર્થ ન કરેં. અપનો સહજ ધર્મ જાનેં, જેસે બ્રાહ્મણ ગાયત્રી જપે. લાભ સંતોષસું સેવા કરેં. “ एक कालो द्विकालो वा. ” ઓર વિવેક વિના પુજા સેવા કરે તો નર્કમેં પડે, ઓર પાપંડીકી પૂજા સેવા પ્રભુ અંગીકાર ન કરેં. યા પ્રકાર સોં શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટ પ્રતિ કહે હેં.

૬ ઈતિ શ્રીછઠ્ઠો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ વૈષ્ણવનસોં સપ્તમેં વચનામૃત કહતહેં, જો વૈષ્ણવ હોય કેં કાહુકો અપરાધ ન દેખેં અથવા સુનેં નહીં. જદપિ કાનનસોં સુનેં ઓર આંખિનસોં દેખેં પરંતુ મનમેં રંચકહું ન લાવે. યહ જાને જો મે માયાવાદ રૂપી અવિદ્યામેં પર્યો હું. સો મોકોં દોષ દીસતહેં, ઇનમેં રંચકહુ નહીં. ઉત્તમોત્તમ દેખે. મધ્યમ દેખ કે કહેં. દુષ્ટ જુઠી સાચી લગાય ઇર્ષા કરે, કોઇસોં ખોટો કામ કરેં, અપરાધ કરેતો વાકોં ભૂલિ જાય. વાકોં પ્રસન્ન કરિકે સંકોચ છુડાવનો. ભલો કાર્ય હોય સો ગુણકોં પ્રકાશ કરેં. યા પ્રકાર ચલે તો પ્રભુ કૃપા કરિકેં અપની ભક્તિકોદાન કરેં. સો યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી પુષ્ટિમાર્ગીય સિદ્ધાંત કહેહેં.

૭ ઈતિ શ્રીસપ્તમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ આઠમેં લક્ષણ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ હોય સો સાંચો હોય, ઓર લૌકિક અલૌકિકમેં કપટ ન રાખેં. ઓર ભગવદીયસોં મિથ્યા ન બોલેં ઉનકી ટહલ સેવા કરેં, ઉનસોં ભગવદ્ ચર્ચા કરેં ઊનકે હૃદયકો ભાવ તથા પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત અપનેં હૃદેમેં ધારણ કરેં; ઓર વારંવાર અપનેં મનમેં વિચારેં. ભગવદ્ વાર્તાકો હેત સમઝે. ભગવદીય સો દીન વ્હે રહનોં, ઓર ભગવદીયકે આગેં અપની બડાઇ ન કરની ઓર ઉનકી આજ્ઞા ઉલંઘન ન કરની. ઉનસોં સનેહ બહુત રાખનો. શ્રીઠાકુરજીકી લીલા વાર્તાકોં પ્રકાશ ન જાનત હોય તો દીન હોય કે ભગવદીયસોં પુછનો, અપની યોગ્યતા ન જતાવની. ઉન ભગવદીયન કે આગેં ભગવદવાર્તા ગોષ્ટિ કરની. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ આજ્ઞા કીયે હે.

૮ ઈતિ શ્રીઅષ્ટમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી ઓરહુ આજ્ઞા કરતહેં, જો કોઉ નિંદા દુર્વચન કહેં તાકો ઉત્તર ન દેનોં, સબ સહનોં, અપનેં મેં દોષ જાની ઉનસોં ક્રોધ ન કરનોં. અપને મનમે ખેદ ન કરનો. ઓર ઉનસોં બહુત વિરોધ હોય તો નેક દુરિ રહેનો. ઉનકી કૃત્યદેખીકેં દોષ બુદ્ધિ રંચકહુ ન કરનોં ઉનસોં જયશ્રીકૃષ્ણકો વ્યોહાર રાખનોં. ઉનકો ઉપગાર અપને બની આવે સો કરનો. ઉનકી નિંદા ન કરની. યા પ્રકાર વૈષ્ણવનકે અપરાધ તે ડરપત રહનો. એસેં ડરપત રહેં તાકો સર્વ કાર્ય સિદ્ધ હોય,

પ્રભુ કૃપા કરિ કેં હૃદેમેં પધારેં. નિંદા સહની યહ વૈષ્ણવનકોં સર્વોપર પરમ ધર્મહે. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ આજ્ઞા કીયેહેં.

૯ ઈતિશ્રી નવમવચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવનકોં દસમો લક્ષણ કહતહેં, જો શ્રીઠાકુરજીકી સેવા કાહુકે ભરોસે ન રાખે. અપને સેવ્ય સ્વરૂપકી સેવા આપુહી કરની. ઓર ઉત્સવાદિ સમય અનુસાર અપને વિત સમાન વસ્ત્ર આભુષણ ભાંતિભાંતિકે મનોરથ કરિ સામગ્રી કરની. શ્રીઠાકુરજીકે યહાં નિત્ય નોતમ ઉત્સવ જાની પ્રસન્ન રહનોં. અમંગલ ઉદાસીન કબહુ ન રહનોં, ઓર સામગ્રી જો ઉત્સવમેં અપને ઘરકી કહીહે, સો રીતિ પ્રમાણ યથાશક્તિ કરનોં. ઓર જો દ્રવ્ય હોય તો શ્રીકૃષ્ણકે અર્થ લગાવનો, કૃપણતા નાહીં કરનો ઓર ભગવદ્ સેવા કરિકેં શ્રીઠાકુરજી તેં કછું માગનો નાહીં. યા રીતિ સોં નિષ્કામ હોય શ્રીઠાકુરજીકી સેવા કરની. ઓર જો વૃદ્ધિ હોય, રોગાદિ પ્રતિબંધ આય પડે તો, અપુને સુજાતિ વૈષ્ણવપેં સેવા કરાવની; ઓર સુજાતિ વૈષ્ણવ ન હોય તો મર્યાદી વૈષ્ણવકોં કછુ દ્રવ્ય દેકે સેવા કરાવની. ઓર જો મર્યાદી વૈષ્ણવ ન હોય તો સમર્પનીપેં સેવા કરાવની, ઓર સમર્પની વૈષ્ણવ ગામમેં ન હોય, તો નામધારી વૈષ્ણવસોં પટ વસ્ત્ર થેલી હાથમે પહેરાયકે, શ્રીઠાકુરજીકી સેવા કરાવની, સાક્ષાત શ્રીઠાકુરજીકો સ્પર્શ ન કરાવનોં, ઓર યાકે હાથકી સખડી અનસખડી શ્રીઠાકોરજી આરોગેં, પરંતુ આપુનકો બડો પ્રતિબંધ આય પડે તો લેનોં; ઓર પ્રતિબંધ છુટે તબ એક વ્રત કરે તથા ભેટ કાઢે,તબ શ્રીઠાકુરજીકો સ્પર્શ કરનોં. ઓર અન્ય માર્ગીયપેં શ્રીઠાકુરજીકી સેવા ન કરાવે.નામધારી ન મિલે તો આપુઇ પટ વસ્ત્રસોં ધરે. શ્રીઠાકુરજી પોઢેહીં આરોગેં; પરંતુ ઓરસો સર્વથા નાહીં કરાવનો. જો શરીર સર્વથા ન ચલે, તો શ્રીઠાકુરજીકો ગાંમકે વૈષ્ણવ તથા ઓર ગામકો વૈષ્ણવ હોય તિનકે ઘર પધરાવનો. ઓર મન કરિકેં તાપ કરે જો ભગવદ્સેવા ન ભઈ,તાતેં મન લગાયકેં માનસી સેવા કરની, યા પ્રકાર સો પહિલેં સેવા કરી હોય તાહી પ્રકારસોં સેવા કરની, ઓર માનસી સેવાકો પ્રકાર યહહેં જો અપને મનમેં શ્રીઠાકુરજીકો ધ્યાન કરિકેં શ્રી ઠાકુરજી, શ્રીઆચાર્યજી, શ્રીગુસાંઇજીકે બાલક જીનસોં સમર્પણ કિયો હોય, શ્રીજી તથા સાતોં સ્વરૂપ અપને ગુરૂકે સેવ્યસ્વરૂપ હોય તિનકો નેમ

પુર્વક અંતઃકરણસોં દંડવત કરનોં; પાછેં મનહી કરિકેં મંગલ ભોગ ધરિ મંગલા આરતી કરેં, પાછેં અભ્યંગ સ્નાન, અંગવસ્ત્ર, આભુષન ઋતુકે અનુસાર કરાવે. યા પ્રકાર રાજભોગ, ઉત્થાપન, સેન પર્યંતકી ભાવના કરની, પરંતુ મનમેં સંતોષ ન રાખેં, યહ જાને જો મોંસોં સાક્ષાત હસ્તસોં સેવા કબ કરાવેગેં, સો ભગવદ્ સેવામેં એકાદશ ઇંદ્રિયનકો વિનિયોગ હોત હે, યહ તાપ કરે. યા પ્રકારસોં રહે સો ઉત્તમ વૈષ્ણવહે, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ કહે હે.

૧૦ ઈતિ શ્રીદશમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુળનાથજી ગ્યારમોં લક્ષણ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ હોય સો પ્રાણીમાત્ર ઉપર દયા કરે, ઓર વૈષ્ણવ અપને ઘેર આવે તો પ્રસન્ન હોય રહે, ઓર કહે જો વૈષ્ણવદ્વારા પ્રભુ પધારેહે, યહ જાનિ તેલ લગાય, તાતે પાનીસોં નહવાય, સુંદર ઋતુ અનુસાર વસ્ત્ર પહિરાય નાના પ્રકારકે મહાપ્રસાદ લિવાવે, જો સામર્થ્ય હોય તો સમયકે લાયક સનમાન કરિ પ્રસંન કરનોં, ઓર કાહુકો ઋણ કાઢિકે ન કરનો. ઋણ, હત્યા બરાબર હેં, કાહુકો દુઃખ દે કાર્ય ન કરનો. યહ ભાવસોં વૈષ્ણવકો રહનોં. ઓર અન્ય માર્ગકે શ્રીઠાકુરજીકી સેવા ન કરની, ઓર વિના મર્યાદીકે ઠાકુર અપને ઠાકુરજી પાસ ન બેઠાવનેં, ઓર અપને શ્રીઠાકુરજીકી સામગ્રી વિના મર્યાદીકો ન દેનોં, પ્રસાદી હોય સો વિના મર્યાદીકે શ્રીઠાકુરજી આગે ભોગ ધરનોં, સો પ્રસાદ મર્યાદી ન લેય. લીલાકો ભાવ અન્યમાર્ગી તથા પાત્ર વિના ન કહનોં. પુષ્ટિ માર્ગમેં અનન્ય હોય તાસોં મિલિકે નિવેદનકો તથા લીલાકો ભાવ સ્મરણ કરનોં, ઓર અપનેં ગુરૂને મંત્ર દિયો હોય, અષ્ટાક્ષર પંચાક્ષર, તિનકો પ્રકાશ જહાં તહાં પાત્ર વિના ન કરનો, અપનેં શ્રીઠાકુરજીકી સેવા જહાં તાંઈ બને તહા તાંઇ ઓરકે ઘર ન પધરાવનીં, અપનેં ઘર સેવાકો સૌકર્ય સામર્થ્ય ન હોય તો ઓરકે ઘર દોય ઘડી કરેં, પરંતુ રંચકહુ નેમ પુર્વક કરી ચહિયે, તસેઇ ભગવદીયકોં સંગ નેમ પુર્વક કરનોં. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટપ્રતિ પુષ્ટિમાર્ગીય સિદ્ધાંત કહેહેં.

૧૧ ઈતિ શ્રીએકાદશમોં વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી દ્વાદસમોં વચનામૃત કહતહેં:—જો વૈષ્ણવ અપનેં સેવ્ય સ્વરૂપકોં સાક્ષાત પુરૂષોતમ જાનિકેં સેવા કરેં, ઓર અન્ય માર્ગીયકે ઠાકુરકોં અપને શ્રીઠાકુરજીકે બરાબર ન જાનેં, ઓર હસ્તાક્ષર, વસ્ત્રસેવા, ચિત્રસેવામેં અન્યભાવ ન જાનેં, સાક્ષાત જાનિ અપરાધકોં ભય રાખેં, ગૃહસ્થધર્મ સેવા અર્થ જાનેં, અપનેં સુખ અર્થ ન જાનેં, ઓર અપનિ દેહ અનિત્ય જાનેં, શ્રીઠાકુરજીકી દેહ નિત્ય જાને, શ્રીઠાકુરજીકી દેહ તથા ભગવદ્દીયકી દેહ અનિત્ય કરિં જાનેં નહીં. લૌકિક સુખ તુચ્છ જાનેં, ભગવદ્દસેવામેં પ્રીતિ રાખેં, તિનસોં પ્રીતિ વિશેષ રાખેં. ઇતની લૌકિક વૈદિક વસ્તુમેં ન રાખેં, પરાઈ વસ્તુ પરાઇ સત્તા હોય તામેં લોભ ન રાખે, કછૂ પ્રાપ્ત ભયે તેં સુખ ન માનેં, કછૂ હાનિ ભયે તેં દુઃખ ન માનેં. ગૃહસ્થધર્મકે શાસ્ત્ર કાહૂ સો સુનિકેં લૌકિકમેં લીન હોય ન જાનેં, પુષ્ટિમાર્ગીય સંબંધી શાસ્ત્રકે વચનતેં ઓર સબ શાસ્ત્ર પુષ્ટિમાર્ગતે અંતરાય કરવે વારોહે યહ નિશ્ચય જાનનો. ઓર ભગવદ્કાર્ય, ગુરૂકાર્ય, વૈષ્ણવકાર્યમે મન રાખેં. જેસેં જલતેં કમલ ન્યારો હે તેસેં લૌકિક વૈદિકતેં ન્યારો રહે, ઓર શ્રીભાગવત તથા શ્રીઆચાર્યજીકે ગ્રંથનકો ભગવદ્સ્વરૂપ જાનેં, ઓર શ્રીસર્વોત્તમજીકો પાઠ તથા જપ મન લગાયકે કરનોં, યહ પુષ્ટીમાર્ગીય વૈષ્ણવકી ગાયત્રીહે, તાતે સગરે પ્રતિબંધ દૂર કરિ પુષ્ટિમાર્ગકો ફલ પાવે, ઓર યમુનાષ્ટક આદિ પાઠ નિત્ય કરનો, ઓર શ્રીસર્વોત્તમજીકો પાઠજપ નેમપૂર્વક કરનોં. ગદ્ય કે શ્લોકકો ભાવ વિચારનોં ઓર સદા પવિત્ર રહનોં. કુટિલ મનુષ્યમેં સુહુવેકી ગ્લાનિ રાખેં, વૈષ્ણવકે વસ્ત્રમેં બહુત ગ્લાનિ ન રાખેં. અલૌકિક દેહસોં લગ્યો રહે ઓર કાહૂકે દિખાયવેકેં લિયે બડી અપરસ ન રાખેં. ઓર જહાં તહાં વિચારેં વિના ખાન પાન ન કરનોં, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કહેંહેં.

૧૨ ઈતિ શ્રીદ્વાદશ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી તેરમોં લક્ષણ કહતહેં:—જો ભગવદીય વૈષ્ણવકો કાહુસોં વિરોધ ન રાખનોં, ઓર જહાં ક્રોધકી વાર્તા હોય તાંહાં ઠાઢો ન રહનોં, ઓર સબનસોં હિત રાખનો. સો સર્વાત્મભાવ રાખનો. ઉનકી વાત જુઠી હોયસો અપને કહેતેં ખેદ પાવે સો ન કરનો. ઓર સાચી કહે તે ખેદ પાવે સો ન કરનોં. યાહી પ્રકાર વિવેક વિચાર પૂર્વક ચલનોં, તાકો ભગવદીય કહિયે. ઓર વૈષ્ણવકી નિંદા કરે તો નરકમેં

પડે. તહાં વિચારહે જો વૈષ્ણવ કુમાર્ગ ચલે તો સમુઝાવનો, મનમેં દ્વેષ કરિ નિંદા ન કરે. અથવા માર્ગકી રીતિસોં વિપરીત ચલે તાકો વૈષ્ણવ ન જાનનો. ઓર અપને માર્ગકો વૈષ્ણવ હોય ઓર ઔરક વાત શ્રીઠાકોરજીકો સિદ્ધાંત કરે તાકો સંગ સર્વથા ન કરનો. જદપિ બડો પંડિત હોય ઓર સમુઝવાર હોય તોઉ વાકો સંગ બડો દુઃખદાઇહે, ઓર થોરો સમુઝે પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગમેં તત્પર હોય તાકો સંગ હિતકારીહે, વૈષ્ણવકી નિંદા તેં કોટિ કોટિ અપરાધતેં દુષ્ટ હોય. ઓર વૈષ્ણવ હોય તો લૌકિક વસ્તુમેં તૃષ્ણા ન રાખે, ઓર કામનાતેં દુર્બુદ્ધિ હોય, ઓર તૃષ્ણાતેં કેવલ સ્વાર્થ હોય, ભલો બુરો ન સુનેં, કેવળ સ્વાર્થ હોય તબ પ્રસન્ન હોય, સ્વાર્થ ન હોય તો નિંદા કરે. ઓર તૃષ્ણાતેં મનમેં સંકલ્પ વિકલ્પ હોતહે તવ અપનો સ્વરૂપ અપનો ધર્મ ભૂલિજાતહે, તવ મનમેં અનેક પ્રકારકે લોભરૂપી તરંગ ઉઠતહે, સો લોભતેં ભલો બુરો કાર્ય સમુઝે નાહીં ઓર વિવેક જ્ઞાન સબ જાત રહેં, તવ ઝૂંઠી સાંચી વાત બનાયકેં અપનેં કાર્યમેં તત્પર હોતહેં, દ્રવ્ય તથા વસ્તુ લેતમેં ડરપત નાહીંહે ઓર દ્રવ્યકી રક્ષાકે અર્થ અનેક જતન કરતહેં. તાતેં વૈષ્ણવકોં લોભ તૃષ્ણા કરની ઉચિત નહિહે. વૈષ્ણવકો કાલકો ભય રાખનો, જો મોતે કછુ અપરાધ હોયગો તવ શ્રીઠાકુરજી મતિ કહું અપ્રસન્ન હોય જાય ? સો યહ કાલ તો સગરે જગતકો ગ્રસતહે સો મોઉકો લે જાયગો, તાતેં લૌકિક વૈદિકમેં આસક્ત ન હોય, ઓર કરે વિના ન ચલેં તાતેં સહજમેં બને સો કરે. પરંતુ મનમેં આસક્ત ન રહેં, યહ મનમે જાનેં જો અપનેં ધર્મવિના સહાય કરિવેવારો કોઈ નહીંહે. અપનો વૈષ્ણવ ધર્મ ગયો તવ સબ ગયો, સો વૈષ્ણવધર્મ દૃઢ હોય તો પ્રભુ સબમેં સહાય કરે. ઓર ધર્મ ગયો ઓર કછુ સિદ્ધ ભયો તો લૌકિક ચારિ દિનમે જાત રહે, ઓર પરલોક બિગડે. તાતે ભગવદ્ધર્મકો મહાત્મ હૃદેમેં રાખિકેં કેવલ પ્રભુનકો આશ્રય કરનો, ઓર સ્વારથતેં ધર્મ જાય અથવા લૌકિક વિષયાદિક સુખકે અર્થ કરે તો ધર્મ જાય. ઓર શ્રીઠાકુરજીતેં ગુરૂવિષે અધિક પ્રીતિ રાખની. યહ જાને જો કછુ ભયોહે સો ઇનકી કૃપાસે ભયોહે ઓર આગેહુ ઇનકી કૃપાતે હોયગો. સો તો જોગેશ્વરકે પ્રસંગમેં કહ્યોહે, જો શ્રીઠાકુરજીમેં બડી પ્રીતિહે, ઓર ગુરૂવિષે તથા વૈષ્ણવ વિષેં દયા નહીં, તો સબ રાખમે હોંમતહે. ઓર વૈષ્ણવકો તથા ગુરૂકો સમાધાન પ્રભુસાક્ષાત અપનો કરકે માનતહે. ઓર વૈષ્ણવસેં મિલિકેં અપનેં જન્મ જન્મકે પ્રાણપ્રિય શ્રીઠાકુરજી તિનકો સ્મરણ

કરે. સો મનમેં યહ મનોરથ રાખે જો શ્રીઠાકુરજી પ્રસન્ન હોય. લૌકિક કાર્યે અર્થ ન રાખેં. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ વૈષ્ણવકો શિક્ષા દિયેહેં.

૧૩ ઈતિ શ્રીગોકુળનાથજીકૃત તેરહમોં લક્ષણ વચનામત સંપૂર્ણ.

અબ:શ્રીગોકુલનાથજી ચૌદહમો લક્ષણ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ લૌકિક વૈદિક દેહકાર્ય અનિત્ય કરિ જાનેં, ઓર પુષ્ટિમાર્ગકોં ધર્મ સત્ય જાનિ કાર્યમેં તત્પર રહે, ઓર ધર્મ તથા લોકિક કાર્ય તુચ્છ જાનિ દુઃખરૂપ જાને ઓર તીરથકો મહાતમ સુનિકે મનકોં સેવા સ્મરણતેં ચલાવનોં નહીં, ઓર તીરથકો ફલ તુચ્છ કરિ જાનેં, જો ગંગાજી સરીકે તીર્થ જગતમેં નાહીં સોઉ રૂકિમણી મનમેં ન લાઈ, ઓર વેદ,પુરાણ, શાસ્ત્ર, શ્રીભાગવત, ગીતા ઈનિકે વચન સત્ય કરિ જાનેં, પરંતુ અનેક પ્રકારકે અધિકારીહેં તિનકે અર્થ જાનનોં. ઓર પુષ્ટિમાર્ગકે વચન તથા ધર્મ મનમેં રાખનોં ઓર અનેક પ્રકારકે ફલ તુચ્છ કરી જાનનો. ઓર જયંતી આદિ એકાદશી સત્ય કરી જાનનોં, પરંતુ ફલકી કામના મનમેં ન રાખેં, ઓર બડે કહે સો કરેં, તાતેં સેવા કરેં સો મુખ્ય હેં. ઓર ભગવદ સેવા સુમરણ સર્વોપરિ જાનેં ઓર લૌકિક વિષયકે અર્થ સ્ત્રીકો ન જાનેં, ઓર વિષયસો ભગવદીય પુત્ર હોવેકે અર્થ કરેં, ઓર ભગવદસેવા અર્થ સ્ત્રીમેં પ્રીતિ રાખેં. ભગવદીસો ભગવદ્ વાર્તા દૈન્ય પૂર્વક કરે અપની ઉત્કર્ષતા ન જનાવે ઓર અજ્ઞાનિ હોય શુદ્ધ ભાવસોં પ્રસન્ન કરેં. ઓર ભગવદ્ભાવકી વાર્તા અપનેં મનમેં દઢ વિશ્વાસ કરિં રાખે, ઉન ભગવદીકી લૌકિક ચેષ્ટા ન દેખેં તો ભગવદધર્મ હૃદેમેં દઢ કરિકે રહેં. યા પ્રકારસોં શ્રીગોકુલનાથજી આજ્ઞા કિયેહેં.

૧૪ ઈતિ શ્રી ચૌદહમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

ઓર શ્રીગોકુલનાથજી પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત કહતહેં, જો વૈષ્ણવકો લૌકિકમેં આતુરતા ન રાખની. લોકિકી આતુરતા સોં સેવા વિષે ઉદ્વેગ હોય, તબ પ્રભુ પ્રતિબંધ કરેં સો કહેં હેં.

" उद्वेगः प्रतिबंधो वा भोगोवास्यात्तु बाधकः" એસે કહે હેં. સો સેવામેં લૌકિક જીવકો સમાધાન ન કરેં, ઓર સેવામેં ગુરૂકો કાર્ય તથા ભગવદીયકો કાર્ય કરેં, તો ચિંતા નાહીં, સો પ્રભુ અપનો કાર્ય જાની

વેગેહી પ્રસન્ન હોય. ઓર મુખરતા દોષ બહુતહે બડો સો અપને મનમેં વિચાર રાખનોં. લૌકિક વાર્તા કહે સુને તે ભીંતરતેં સુનેતો અસુરાવેશ હોય, તાસો સેવામેં કાહુસોં સંભાષણ ન કરનોં ઓર લૌકિક વાતહુ ન કરની. ઓર સેવા વિશે બહુત બોલનો નાહીં ઓર કાહુકી જુંઠી સાંચી કરનોં નાહીં. શ્રીઠાકુરજીકી ટહેલ પ્રીતિસોં કરિ પ્રભુનકો ઉપકાર માનિકેં જો પ્રભુનનેં કૃપા કરિકેં ટહેલ કરવાઇહે, ઓર સેવા કરિકેં કછુ લૌકિક વૈદિકમેં વાસના ન રાખની. અપનો મુખ્ય વૈષ્ણવ ધર્મ જાનિ સેવા કરેં. ઓર વૈષ્ણવ હોયકેં કછુ દુઃખમેં વ્યાપ્ત ન હોનો, ઓર શ્રી-ઠાકુરજીકે વસ્ત્ર આભરન સામગ્રી સ્વરૂપાત્મક જાનેં, તાતે પ્રભુ સંબંધી હોય તો અપનોં લૌકિક ન જાને, ઓર પ્રભુનકો નયે વસ્ત્ર કરાય ઓર પ્રસાદીસોં અપનોં કાર્ય ચલાવે, ઓર આપ વિના પ્રસાદી પહેરે તો બહિરમુખતા હોય, ઓર ચિંતા કષ્ટ કાહુ વાતકી અપનેં મનમેં ન લાવે, ઓર અપને ભોગકી નિવૃત્તિ દુઃખકરકે જાને. સુખમેં પ્રભુનકો ભૂલિ જાયહે તાતે સુખતે દુઃખ ભલો, જો પ્રભુનકો સ્મરણતો હોય સો કુંતીજીને કહી જો વિપતી ભલી જામે આપકો દર્શન હોય. ઓર પુષ્ટિ-માર્ગીય પંચાક્ષર મંત્રકો જપ કરનોં ઓર ભગવદ્ નામકે ભલે તે અસુરાવેશ હોય હે ઓર કાલાદિક ખાય જાતહે. ઓર શ્રીઠાકુરજીકી બાલલીલા, કિશોરલીલા, ઓર વ્રજ સંબંધી લીલા, ઇનકોં ગાન સુનેતે શ્રીઠાકુરજી વેગહી પ્રસન્ન હોય. ઓર ભગવદીય વૈષ્ણવકે આગે લીલાકો ગાન કરનોં. સાધારણ કોઇ બેઠો હોય તો શિક્ષાકી વાત કહેની, શિક્ષાકે કીર્તન ગાન કરને. જો ભક્તિમાર્ગકો દ્વેશી બહિરમુખ બેઠયો હોય તો અપને મને ગુનગાંન ભગવદ્ સ્મરણ કરનો; બાહિર અપને ધર્મકો પ્રકાશ કરે નહીં, ઓર ભગવદીયકો સેવાસ્મરણ તથા ભગવદ્-ધર્મ બઢાયવેકો ઉપાય કરનોં. ઓર કામ, ક્રોધ, મદ, મત્સરતા, લૌકિક આવેશ, સર્વથા દૂરિ કરનોં, અપને પાસ તથા ઓર વૈષ્ણવકે પાસ લૌકિક આવે તો ભગવદ્ધર્મમેં મન લગાયવેકોં શિક્ષા કરનોં, ઓર ન માને તો કછુ બોલનોં નહીં. ઓર વાસોં બહુત પ્રીતિ ન કરનોં, ઓર ભગવદીયકે મિલિવેકો ઉપાય કરનોં, ઉનકી ટહેલ કરી પ્રસન્ન કરિ ભગવદ્ધર્મ પુછનો. સો વિશ્વાસ કરી પુછનોં, ચલનો, ઓર જો કછુ ભગવદ્ધર્મ ન બની આવે તો તાપ કલેશ કરનોં. ઓર ભગવદીયકોં તથા અપને ગુરૂકો ઘર લાયકેં પ્રસન્ન કરનોં. ઓર ભગવદીયકો લૌકિક વાર્તા ન કરનો. જો યહ કાલ પરમ દુર્લભ હે સો યહ જાનીકે પુષ્ટિ-

માર્ગકો પ્રકાર પુછનોં ઓર ભગવદીય દેશાંતરતેં આયો હોય તો ઉનસોં મિલનોં. જો ભગવદીયકે હૃદેમેં પ્રભુ વિરાજતહેં સો તિનકે મિલે તે હૃદય પવિત્ર હોય તબ અપને હૃદયમેં પ્રભુ કૃપા કરિકેં સર્વથા પધારેંગે, યહ ભાવ જાનનોં. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવનકો શિક્ષા કિયે હેં.

૧૫ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજી કૃત પંદરહમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ ઓરહુ શ્રીગોકુલનાથજી આજ્ઞા કરતહેં, જો વૈષ્ણવ દેશ પરદેશકું જાય, ઓર તહાં શ્રીઠાકુરજી વિરાજત હોય, તો તહાં ચલકે જાય. ઓર શ્રીવલ્લભકુલ વિરાજત હોય તો મહાનમ્ર હોય જાયકે દર્શન કરેં, તા પાછે ખાનપાન કરેં, ઓર જહાં અન્યમાર્ગીય પુજા હોય તો તહાં સર્વથા ન જાનોં; ઓર જહાં શ્રીપુષ્ટિપુરૂષોત્તમ વિરાજત હોય ઓર શ્રીવલ્લભકુલ વિરાજત હોય તહાં ખાલી હાથ ન જાનોં. ઓર નિત્ય ન બનિ આવે તો જબ જાય તવ અથવા વિદાય હોય તવ યથાશક્તિ ફલફુલ પહુચાવનોં, ઓર ભેટ કરનોં. ઓર શ્રીનાથજીકે દર્શનમેં આલસ્ય ન કરનો. ઓર પ્રભુનકે દર્શનમેં આલસ્ય ન કરનોં. ઓર આલસ્ય કરે તો અજ્ઞાન બઢે ઓર પ્રભુનકી સેવા કરત હોય, ઓર દર્શન હોય ચુકે, તોં અપરાધ નહીં, દર્શન તે જ્ઞાન હોય, ઓર જ્ઞાન હૃદેમેં ભયેતેં ભગવદ્ સ્વરૂપ હૃદેમેં આરૂઢ હોય, ઓર અજ્ઞાનતેં વિષયાદિ આસક્તિ હોય. ઓર જપ કરેસોં કાહુસો જતાવે નહીં, જપ ભાવહે સો અત્યંત ગોપ્યહે. ઓર શાસ્ત્રમેં કહેં હેં જો જપ એસે કરનોં જો હોઠ રંચકહુ ખુલે નાહીં. યા ભાંતી ભીતર અનુભવ કરતહીં જપ કરનોં. ઓર ગૌમુખીકી માલા બહાર કાઢનોં નહીં, ઓર માલા ભીતર ઉરઝિ જાય તો ઉપરકે મનિકા નિકાસિકે સુરઝાયકે એસે ધરે, જો ફિર ન ઉરઝે, ઓર મનિકા ૧૦૮ તિનસોં જપ કરે, ઓર સુમેરકો ઉલંઘન ન કરે, સુમેરકો ઉલંઘન કરે તો લીલા તે બાહિર પરે, જપકો ફલ તિરોધાન હોય ઓર ગૌમુખી ઉપરણામેં ઢાંકીકેં જપ કરનોં. ઓર ગૌમુખીહે સો અલૌકિક હે ઓર જપમેં બોલનો નાહીં, દેહ મનકોં ચંચલ ન કરનોં, નેત્ર મુંદે રહે, સો લૌકિક હૃદયમેં ન જાય. જપકો, સેવાકો સાધારણ લૌકિક ક્રિયા જાનેં તો વાકો પ્રભુ જપ ન કરાવેં, ઓર પ્રતિબંધ હોય, તાતેં સેવા જપકો મહાતમ ભુલે નાહીં

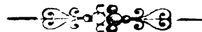
મહાતમ ભલે તો સાધારન જાને, તવ આલસ્ય હોય, આલસ્યતે અજ્ઞાન હોય, અજ્ઞાનતે દુર્બુદ્ધિ સંસારી હોય, સંસારાસકતતે શ્રીઠાકુરજીતે બહિર્મુખ હોય,યહ કહેજો સેવા દર્શન ઓર જપ પાઠતે કહા હોયગો, ઓર લૌકિક વિના નિર્વાહ કેસેં હોયગો. ઓર વૈષ્ણવ મિલે તો પાખંડ કરિકે કહે જો, સેવા દર્શનમેં કહાહે? ઓર મન લગેગો તવ કાર્ય હોયગો સો વેતો યોહીં પચિમરતહે, સો યા પ્રકાર સિદ્ધાંત કરિ લૌકિકમેં તત્પર હોય. ઓર મનહે સો ભગવદ્સેવા કીર્તન વાર્તા કરનેતેં લગેગો, પરંતુ જીવકી ઉલટી ગતિહે, તાતે ભગવદ્ધર્મમેં મન લગત નાહીં, સો યાહી પ્રકાર દુષ્ટસિદ્ધાંતતેં શ્રીઠાકુરજી અપ્રસન્ન હોતહેં, ઓર ભગવદ્ધર્મકોં એસોં સાધારન ન જાને, અલૌકિક જાને ઓર યહ કહે જો, મેરી લૌકિક દેહ તાસોં શ્રીપ્રભુ કૃપા કરિકે અલૌકિક સેવા કરાવેહેં, ઓર લૌકિક જીંહાતે ભગવદ્નામ નિકસતહે સો બડી શ્રીમહાપ્રભુજીકી કૃપા તે પ્રાપ્ત ભયોહે. લૌકિકતો સબરી યોનીમેં સિદ્ધ હોત આયો હે, ઓર પ્રભુકે સ્વરૂપકો દર્શન સેવા સ્મરણ જપ પાઠ તો પરમ દુર્લભહે, સો જબયહ મહાતમ જાને તવ પ્રીતિ હોય, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ વૈષ્ણવકોં શિક્ષા દિયેહે.

૧૬ ઈતિ શ્રીષોડસમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી સપ્તદસમાં વચનામૃત કહતહેઃ—સો વૈષ્ણવ હોય સો યા પ્રકાર પુષ્ટિમાર્ગકો સર્વોપરિ જાને તબ પુષ્ટિમાર્ગમેં રૂચી હોય. સર્વોપરમાર્ગ કબ દીસે જબ પુષ્ટિમાર્ગી અનન્ય ભગવદીયકો સંગ હોય ત્યાં દૈન્યભાવસો ભગવદીયકે કહેકોં વિશ્વાસ હોય તવ ફલ સિદ્ધ હોય. ઓર ભગવદીયકોં લૌકિક ન જાને. જો ભગવદીયકે હૃદેમેં પ્રભુ વિરાજેહેં ઓર ભગવદીયકી દેહ, ઇંદ્રી, મન અલૌકિક હે સો ઉનકે સંગતે યહ અલૌકિક હોય. સો અલૈકિક કેસે જાનિયે? જો દુઃખમેં વિવેક, ધૈર્ય, આશ્રય દૃઢ હોય, ઓર સુખમેં અભિમાન ન હોય ઓર ભગવદ્ધર્મમેં પ્રીતિ હોય, ઓર કાહુતે કપટ છલ નિંદા, કાહુકો બુરો ન ચીતે, ઓર ચોરી તથા વિષય લૌકિક ન કરે જો કોઇ સંજોગ પાયકે હોય જાય તો બહુત ખેદ પાવે એસે ભગવદીયકો સંગ સદા કરનોં. જૈસેં શ્રીઠાકુરજીકે દર્શનતેં પવિત્ર હોય એસે ભગવદીયકે દર્શનતેં પવિત્ર હોય, ભગવદીયકો સંગ હોતહી મનમેં આનંદ તથા ભગવદ્ધર્મકી સ્ફુર્તિ હોય,ઓર ભગવદીયકી સેવાતેં શ્રીઠાકુરજી બહુત પ્રસન્ન હોય, ઓર ભગવદીયકે

સંગતે અસમર્પિત અન્યાશ્રય છુટે. અસમર્પિત લિયેતેં અસુરાવેશ હોતહે; અન્યાશ્રયતેં વૈષ્ણુધર્મ પતિવ્રત જાતહેં તથા વ્યભિચારિણી હોય, તાકોં ભ્રષ્ટ જાનનોં. પુષ્ટિમાર્ગમેં અંગીકાર ન હોય, અનેક માયા-કે દુઃખ પાવેં. ઓર વૈષ્ણવકો અપને અર્થ ઉધમ ન કરનોં, ઓર મનમેં યહ વિચારનોં જો વૈષ્ણવસેવા, ગુરૂસેવામેં કછુ અંગીકાર હોય, યાતેં વ્યોહાર સુફલ પાવેં સો યહ ભાવ રાખેં, તો લૌકિક વ્યોહારકો બાધક નાહીં હોય. અપને કુટુંબકો ભરણપોષણ ચલ્યો જાય, ઓર ભગવદ્દધર્મ બઢે ઓર વ્યોહારકુ અલૌકિકકો નામ લોગનકોં બતાય સવેરો દિન પચ્યો ન રહે; ઓર રાજભોગ પાછે ઉત્થાપનકે ભીતર ઇતનેમેં કરે. સો ઇતનેહીમેં આવનહાર હોયગો સો પ્રાપ્ત હોય. સો સેવા દર્શન નિત્ય નેમસોં કરે. ઓર બહુ દ્રવ્ય કમાવેતો અપને ઘર શ્રીઠાકુરજી તથા ગુરૂનકો પધરાવે, ઓર વસ્ત્ર આભુષણ ભેટ કરેં, ઓર અલૌકિક મનોરથનમેં ચિત્ત રાખેં, ઓર નાના પ્રકારકી સામગ્રી કરકેં શ્રીઠાકુરજીકો આરોગાવેં, તાપાછે વૈષ્ણવકોં મહાપ્રસાદ લિવાવેં. ઓર દ્રવ્યકો સંકોચ હોય તવ શ્રીઠાકુરજીકેં પાત્ર તથા આભરન વસ્ત્ર ઇનમેં અપની સત્તા ન જાનેં. યા અપરાધતેં ડરપત રહેં, ઓર ધીરજ રાખેં. યોં ન જાને જો રાજા કુટુંબિકો ભય રાખિકેં અપને ગુરૂકે ઘર પધરાયે તો સુખ હોય-જાય. જો શ્રીઠાકુરજીકે વૈભવકોં પહેલેહીતેં ભય હોય તો વૈભવ બઢાવનો નહી. ઓર નાના પ્રકારકી સામગ્રી ભોગ ધરી પાછેં વૈષ્ણવનકોં મહાપ્રસાદ લિવાવેં. તામેં દ્રવ્યકી સુફલતા હોય, તાતેં કોઇ વાતકો દુઃખ ન પાવેં, ઓર છીન છીનમેં પ્રભુનકો નામ સ્મરણ કરનો, ઓર મનમેં દાસભાવ રાખનોં, અહંકારાદિક મનમેં ન રાખનોં. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ કહેહેં.

૧૭ ઈતિ શ્રીસપ્તદશમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી અઠારમોં વચનામૃત કહતહે, જો જહાં અન્ય માર્ગકી નિંદા,તથા શ્રીવલ્લભ કુલકી નિંદા,અપને પુષ્ટિમાર્ગકી નિંદા, વૈષ્ણવકી તથા ધર્મકી નિંદા હોય એસે દુષ્ટ જીવકે પાસ કબહુ ન બેઠિયે, ઓર અવસ્ય કારણ પાયકેં મિલાપ હોયતો અપને પુષ્ટિ-માર્ગકી ચર્ચા વાર્તા કરની નહીં, ઓર કોઉ ચલાવે તો વાહિ ગોપ્ય કરિ રાખેં, સો તહાં પ્રકાશ ન કરેં, ઓર પ્રકાશ કરે તો અપરાધ પડે, સો કાનનમેં નિંદા સુને તેં યહ શાસ્ત્રમેં કહેહે જો અપને પ્રભુકી નિંદા સુને અથવા કરે તો તાકી જીભ કાટિ લીજે,ઓર ન બેઠાય તો તહાં તે

ભાજિ જાનોં પરંતુ કાનનસોં સુનેં નહીં, જેસે હરિદાસને જેમલકો શિક્ષા દીની. સો જહાં તાંઇ બને તહાં તાંઇ એસે બહિર્મુખસોં મિલાપ ન કરનોં. જો બહિર્મુખ હોયસો એતન્માર્ગકી નિંદા કરે, ઓર આછો બ્રાહ્મણ પંડિત હે, વા અચ્છો ક્ષત્રી હે, એતન્માર્ગકો વિરોધિહે, તો વહ બહિર્મુખહે. ઓર જો હીનજાતહે, ઓર એતન્માર્ગમેં અત્યંત શ્રદ્ધાહે, તાકોં દૈવી જીવ જાનનોં. સો દુસરે જન્મમેં શરણે આવેગો. જો શરણ આયકેં માર્ગકો વિરોધી હોય તો જાનિયે જો જીવ પુષ્ટિમાર્ગમેંતો આયો, પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગકો ફલ નાહી હોય, ઓર શરણ પ્રતાપતેં મુક્તિ માર્ગકો તો પાવેગો, ઓર સંસારીહે ઓર એતન્માર્ગમેં પ્રીતિહે. ઓર સાધારન હે સો તિનસોં લૈકિક વૈદિક કાર્યાર્થ મિલનોં, ઓર એતન્માર્ગકે દ્વેશીકો સર્વથા ત્યાગ કરનોં, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટપ્રતિ કહેહે.

૧૮ ઈત શ્રી અષ્ટાદશમો લક્ષણ કહ્યો સો સંપૂર્ણ.

અબ ઓરહુ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટપ્રતિ ઉન્નીસમો લક્ષણ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ હોય કે ભગવદીય પાસ આવેં તો વાકે સંશય દુરિ કરિ પુષ્ટિમાર્ગીય ભગવદ્ધર્મ બઢાવે, તબ સુગમ ઉપાય બતાવે તાંતેં વૈષ્ણવકો મન બઢેસો નવરત્નમેં કહતહેં. "अज्ञानादथवा ज्ञानात्कृतमात्मनिवेदनम्" સો અજ્ઞાન કરિકે અથવા જ્ઞાન કરિકે શરણહી આવે સો શરણ આયેતે સર્વ કાર્ય સિદ્ધ હોય, ઓર કહેંજો. "निवेदनं तु स्मर्तव्यं सर्वथा तादृशैर्जनैः" સો શરણ આયે પાછેં વૈષ્ણવકોં સંગ કરે તાતે જ્ઞાન હોય. તાપાછે તાપ કલેશ સમઝે, ઓર પ્રથમ કઠીન ઉપાય કહેતો શરણ આયવેમેં જીવકોં બડો સંદેહ પડે. તાતે ક્રમક્રમસોં સેવા સુમિરન તથા લીલાકી ભાવના, તાપ, સનેહ બઢાવે, ઓર અનન્ય ભગવદીયકોં અપનોં હિતકારી જાનેં, ઓર પુષ્ટિમાર્ગમેં વિપરીત ધર્મ બતાવેં તાકો અપનોં શત્રુ જાનનોં, તાતેં પ્રેમદિશાવારેકોં સંગ કરનોં. ઓર સતસંગ વિના યા કાલમેં દુઃસંગ બહુત મિલતહે, તા કરિકે યાકે ભગવદ્ધર્મકોં નાશ હોયહેં, સો યા કાલ વિષે અનેક પ્રકારકે પ્રતિબંધ આયકે પડતહેં, તાસોં સત્સંગ હોય તો ભગવદ્ધર્મ બઢે, નહીંતો અન્યાશ્રય હોય જાય સો યા પ્રકારસોં શ્રીગોકુલનાથજી આજ્ઞા કિયેહેં.

૧૯ ઈતિ શ્રી ઊન્નીસમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી ઓરહુ આજ્ઞા કરતહેં, જો ભગવદીયકો મન લગાયકેં ભગવદ્ સેવા કરની, ઓર ફેરિ રાજભોગ પાછેં એકાંતમેં દોય ચાર ઘડી, જેસોં સૌકર્ય હોય તિતનેં માનસીસેવા કરનિ. ઓર નખતે શિખ પર્યંત સઘરે શ્રંગારકો ધ્યાન કરનોં, સો ન્હાયકેં મંદિરમેં જાયકેં માનસી રીતિસોં ઋતુ અનુસાર શ્રંગાર કરનોં, તા પાછેં ભાવના સહિત સુંદર સામગ્રી કરિ આરોગાવનો, સો રાજભોગ પર્યંત સબ ભાવના કરેં, તા પાછેં મહાપ્રસાદ લેય. ઓર વૈષ્ણવ આયો હોય તો પ્રથમ ઉનકો મહાપ્રસાદ લિવાવેં, તાપાછેં માનસી કરિ આપ મહાપ્રસાદ લેય; યા ભાવસેં ઉત્થાપનસેં સેન પર્યંત ભાવના કરની, ઓર પાછેં કુંજકી ભાવના કરની, સો અત્યંત દુર્લભહે, ઓર અપનો મન લૌકિક આસક્તિ હોય તો ન કરનોં, ઓર યહ કહે જો શ્રીમહાપ્રભુજી આપનો દાસ જાનિકેં કૃપા કરેંગે, યા પ્રકારકી ભાવના કરની, તાતે ભાવનામેં પ્રથમ પ્રભુનકે શ્રંગારમેં મન લગાવેં, ઓર જન્મ જન્મકી અવિદ્યા કરિકેં ભગવદ્સ્વરૂપમેં મન લાગત નાહીં, સો શ્રંગારમેંતો અદ્ભુત છબિ દેખિકેં મનકો શ્રંગાર તો હોય, તબ કલ્યાણભટ્ટને પ્રશ્ન કિયો, જો મહારાજ શ્રંગારકો વર્ણન કરિયે, સો અબ શ્રીગોકુલનાથજી શ્રંગારકો વર્ણન કરતહે, જો પ્રથમ તો શ્રીઠાકુરજીકે ચરણારવિંદમેં મન લગાવેં, સો પરમ કોમલ સુકુમાર તિનમેં સોરહ ચિન્હહેં, ઓર પ્રથમ વડકે પત્ર આરક્ત હોય તૈસેં વામચરણ પુષ્ટિ, દક્ષિણ મર્યાદા, તિનમેં દશ નખનકી ક્રાંતિ ચંદ્રમાવત્ તાપહારી તિનમેં નૂપુર આદિ નખ ભુષન જડાઉ તાકે ઉપર જેહરિ પાયલ, ઝાંઝર, કડાં, સાંકળાં આદિ તાકે ઉપર ગુલ્ફ સુંદર, તાપેં ઘુઘરૂ, તાપર જંઘાકદલી સ્થંભવત્ ઓર કટિ કેસરિવત્ પતરી, તાપર કિંકિણી તથા પીતાંબર, ધોતી, સુથન, ઓર ત્રિવલી, ઓર હૃદય વિશાલ, તા ઉપર ચોકી, પદક, ધુકધુકિ, ચંપકલી બંધીહે, ઓર વૈજંતી માલા, મોતિનકી માલા, કદંબકે કુસુમનકી માલા, તાપર કંઠશ્રી, સાંકલ પગલાં, ભુજમેં બાજુબંધ, જડાઉ ફોંદના, સ્યામવલય, પોહોંચી, કંકણ, હસ્તફુલ, નખાવલી ૧૦; ઓર શ્રીહસ્ત, તામેં લાલ મુરલી, તાપર નંગજડાઉ, તામે ચિબુક, હીરાકે ભુષણ ઓર અધર નીચે મંદહાસ્ય દંતક્રાંતિ, કોટિ વિજલીવત્, વા ભાંતિ આગેં આરક્ત મુખ, ઓર નાસીકામેં વેસરીકો મોતી, દોઉ નેત્રમેં લાવણ્ય કટાક્ષ, પાંચ પ્રકારકી ચિતવનિ, મનહરણ દોઉ ભ્રકુટી કામ ધનુષવત્, સુંદર ભાલપર કુંકુમા, તથા કેસર કસ્તુરીકો

તિલક, ભ્રોંહપર મિશ બિંદુકા, ટેઢી ઘુંઘરવારી અલક, દોઉ કરણનમેં કુંડલ, મકરાકૃત, કર્ણફુલ ઉપર કર્ણિકાલસત, મસ્તક ઉપર મુકુટ, કુલહ ટીપારો, ગ્વાલપગા, ભાંતિ ભાંતિકે રંગનકે જડાઉ, મણિમાલા, ગુંજા, ઓર ચરણારવિંદમેં તુલસી ગંધ, દોઉ ઓર દામિનીવત, ઓર ભક્ત અનેક પ્રકારકી લીલા કરેં, યા પ્રકાર મનકોં સ્વરૂપાસક્તિકો વારંવાર વિચાર કરેં, તવ સહજમેં ધ્યાન હૃદેમેં તે ન ટરે. તબ લીલાકી ભાવના હોય, ઓર નાના પ્રકારકી સામગ્રી તથા કુંજકે ઉત્સવાદિકકી સામગ્રી કરેં, ભાવના કરે. યા પ્રકાર માનસી કરી દંડોત કરે. તવ પ્રભુ કૃપા કરિકે હૃદેમેં પધારેં, તવ લૌકિકમેં તે દેહ છુટી અલૌકિકમેં લગેં. તવ રોમાંચિત હોયકેં રૂદન કરેં. યા પ્રકાર પ્રેમકી દશા હોય, તાકે ભાગ્યકો પાર નાહી. સો યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટસોં આજ્ઞા કિયે હેં.

૨૦ ઇતિ શ્રી વિશહમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટ પ્રતિ ઇકવીશમો વચનામૃત કહત હેં જો વૈષ્ણવ સંજોગકો સ્મરણ કરી આનંદ પાવે, કબહુ વિરહ કરિ દીન ભાવકો પ્રાપ્ત હોય, યહ દૈન્યતા ફલરૂપહે, દૈન્યતાતેં સંતોષ, તાતેં શ્રીઠાકુરજી અતિ પ્રસન્ન હોય, ઓર જબ નિઃસાધન હોય તવ યહ વિચારિયેઃ—

चित्तेन दुष्टो वचसापि दुष्टः कायेन दुष्टः क्रिययापि दुष्टः ।
ज्ञानेन दुष्टो भजनेन दुष्टो ममापराधः कतिधा विचार्यः ॥ १ ॥

યા પ્રકાર અપનેકોં સમાધાન કરિ હીન જાનિ મનમેં પ્રભુકો દાસભાવ રાખે. ઓર અપને સ્વરૂપકો વારંવાર વિચારનોં જો મેં કોન ગિનતી મેં હું, ઓર મેરી દેહ મલમુત્રસોં ભરીહે. ઓર જીતની વસ્તુ સબ ખોટી કહીહેં તિતની મેરી દેહમેં હે, સો ઓરકોમેં કહા દેખે, સો હાડ, માંસ, ચર્મ, થુંકકી ભરી હેં. અનેક દ્વાર કરિકેં મલ વહતહેં, એસો જો મેં મહા દુષ્ટ અજ્ઞાન, કામ, ક્રોધ, મદ, મત્સરતાસોં ભર્યો હું, ઓર મોહરૂપી બેરીસોં બંધ્યો હું અનેક દુઃખ સંસારમેં ભોગવતહું, સો એસો જો મેં તો મોકું સંસારમેં કહું ઠિકાનો નહિ હે, ઓર શ્રી આચાર્યજી પરમ દયાલ હે. સો મોંકો પતિતકોં શરણ લીયો હે સો મેં પુષ્ટિમાર્ગકી શરણ ગયો, ઓર મોકો તોં નરકમેં હું ઠિકાનો

નહીં હતો. તાતેં શ્રીઆચાર્યજીને પરમ કૃપા કરિકે શરણ લેકેં આપનો પૂર્ણ પુરૂષોત્તમકોં સંબંધ કરાયોંહે, સો અબ મોંકો યહ કર્તવ્ય હે સો દઢતા કરિકે શ્રીપુરૂષોત્તમકે ચરણાર્વિંદમે લગાયકે રહેનો. ઓર કોટાન-કોટિ જુગ ભ્રમત મહા દુખિત ભયો હું, તાતે સંસારમેંતેં મન કાઢીકે પ્રભુનકે ચરણાર્વિંદમેં મન લગાઉં,યા પ્રકાર અપનેં છિન છિનમે સંભારે તવ દીનતા ઉપ્તન્ન હોય. ઓર સબ વસ્તુમેં ભગવદ્ ઇચ્છા જાને. ઓર ઉધમ હોય સો કરે. ઓર જામેં ધર્મ જાય સો ન કરનોં. ઓર ધર્મ ગયો સો સબ ગયો, ઓર સઘરો સ્વાર્થ ગયો. ઓર અપની ખરી મજુરી હોય તાકો શ્રીઠાકુરજી અંગીકાર કરે; યહ અપને મનમે નિશ્ચય કરે. જો કોઇ શ્રીઠાકુરજીકોં નામ લેકેં વસ્તુ લાવે, તો શ્રીઠાકોરજીકો સમર્પની નહીં ઓર તામેં તે ખાનપાન કરે તો પાતકી હોય. ઓર શ્રીઠાકુરજીકી વસ્તુ અપને ખાન પાનમે લાવેં, ઓર ભગવદ્ધર્મ વેચીકે લાવે તો સઘરો ભગવદ્ ધર્મ નષ્ટ હોઈ જાય. એસેંહી કીર્તન કરકે દેહ નિર્વાહ ચલાવે, ઓર ભગવદ્ ધર્મકો પ્રગટ કરી અપનો નિર્વાહ ચલાવે, ઓર ગૃહકો પોષન કરે તો તાકો કછુ ભગવદ્ ધર્મ ફલ ન હોય.ઓર સંસારમેં સંસારી-કી રીતિ હોય તેસેં ચલે ઓર કાહુકો બુરો ન કરે. ઓર લોગ જાને જો કેવલ સંસારીહેં, તબ ભગવદ્ ધર્મ બઢેં. ઓર જહાં દશ વૈષ્ણવ એતન્માર્ગિય હોય તહાં ભગવદ્ ધર્મકી ચર્ચા વાર્તા કરેં. ઓર વૈષ્ણવકે આગે અપની બડાઇ તથા અપનો પુરૂપાર્થ પ્રગટ ન કરેં, જો મેંહી કમાતહું, તાતે ગૃહસ્થાશ્રમ ચલતહે એસેં વિચારે જો પ્રભુ બડેહેં સો પાલન પોષન કરતહે જ્ઞાન માર્ગમેં સાધનકષ્ટ ત્યાગ દઢ હોય, તબ ઉદ્ધાર હોય, ઓર પુષ્ટિમાર્ગમેં યા પ્રકાર ચલે તો ગૃહસ્થકો ઉદ્ધાર હોય. સો સંસારીકે ઉદ્ધારાર્થ યહ માર્ગ હે, તામેં ત્યાગિ વિવેકી હોય તો કહા કહેનોં, યહ જ્ઞાન તાદ્દશી ભગવદીયતેં હોય સો યાકો દુસરો પ્રકાર નાહીંહેં. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવકો આજ્ઞા કિયે હેં.

૨૧ ઇતિશ્રી એકવિશમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ ઓરહુ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટ પ્રતિ આજ્ઞા કરતહેં, જો વૈષ્ણવકો મિથ્યા ભાષણ સર્વથા નહીં કરનોં, કયોંકિ જુઠિ બરાબરિ પાપ નહીં હેં. જો રાજા યુધિષ્ઠિરનેં ઇતનો કહ્યો " જો નરો વા કુંજરો

વા " અશ્વત્થામા મર્યો સો ઈતિનેહીં પાપતેં નર્કકો દર્શન કરનોં પર્યો. સો મનમેં બહુત દુઃખ પાયોં. સો તામેં પડે તાકે દુઃખકો તો પાર નાહીં. તાતે મિથ્યા ભાષણુ સર્વથા ન કરનોં. તાતે મિથ્યા ભાષણુકો મહા પાપહેં. ઓર શ્રીઠાકુરજીકી રસોઇ જાકે તાકે હાથસો ન કરાવની. અપને હાથસોં પવિત્રતાસોં કરની. ઓર રસોઇકો કાર્ય દુઃખરૂપ ન જાનનોં જો મોકો શ્રમ હોયગો, કૈસે કરૂં ? ધુંઆ નહીં સહ્યો જાતહે. ઓર યા પુષ્ટિમાર્ગમેં તો શ્રીઠાકુરજીકી રસોઇકી ટહેલ પરમ ઉત્તમ હે. જહાં તાંઇ અપનો શરીર ચલે તહાં તાંઇ ઓરકે હાથસો ન કરાવે. સેવા શ્રંગારતો કરાવે પરંતુ રસોઇ તો અપને હાથસોંઇ કરે. ઓર રસોઈકી અપરસ ન્યારી રાખેં. તાકો ઉત્તમ ભગવદીય કહિયે. ઓર શરીર ન ચલે તો, અવસ્ય આય પડે તો ઓર કે હાથ કરાવેં. પરંતુ મનમેં તાપ રાખે. ઓર રસોઇ કરકેં આપુહી ખાયકે ન બેઠિ રહે. કયોંકિ દોષ લાગેં. તામેં પ્રથમ વૈષ્ણવકોં લિવાવે. તાપાછે આપું લેય. ઓર વૈષ્ણવકો મુખ્ય કરિ દાસ ભાવ રાખે. ઓર દાસતો તાકો કહિયે જો વૈષ્ણવકી જુઠિન ખાય ઓર માર્ગકી તો યહ મર્યાદાહે,જો શ્રી-ઠાકુરજીકી તથા શ્રીવલ્લભકુળકી જુઠીન ખાય. ઇન વિના ઓરકી ખાય તો ભ્રષ્ટ હોય જાય. યા ધર્મસો નિવારણુ કરતહેં. ઓર મુખ્ય વ્રજભક્તનકોં સ્વરૂપ ગાયહે, સો ગાયકોં પ્રથમ મહાપ્રસાદ ખિલાવે ઓર વૈષ્ણવકો ખિલાવે. તાપાછે યહ સઘરો મહાપ્રસાદ વૈષ્ણવકી જુઠિન ભયો. ઓર વૈષ્ણવકી સામર્થ્યે ન હોય તો ઓર અપનોં કાર્ય એસેંતેસે ચલાવેતો ગાય-કો ભાગતો અવશ્ય દે. ઓર યહ રસોઈ કરેહે તવ ગાય, પૃથ્વી, મનુષ્ય, દેવતા, પિતૃ યે સબ આશા કરતહે. સો જબ ગાયકો ગ્રાસ કાઢે તવ સઘરે તૃપ્ત હોય. તાતેં ગાયકો ભાગ અવશ્ય કાઢનોં. જો યહ વૈષ્ણવ પ્રાણી માત્રકોં ધર્મહે. ઓર શ્રીઠાકુરજીકી સામગ્રીમેં અપનો મન ચલાવનો નહીં ઓર કદાચિત્ ચલાવે તો મહાપાપી હોય. ઓર શ્રીઠાકુરજી આરોગેં નહીં. ઓર સિદ્ધ સામગ્રી, કાહુકો દિખાવનો નહીં. ઓર શ્રીઠાકુરજીકેં લિયે ફલ ફુલ સામગ્રી કરી હોય તો તામેં તેં સ્ત્રી, પુત્રાદિકકોં, કાહુકો દિખાવે નહીં. જો લૌકિક પ્રીતિતેં કાહુકો દેય, ઓર લેયતે બૈહિર્મુખ હોય જાય. ઓર યાકોં સ્વધર્મ જાય. શ્રીઠાકુરજી અંગી-કાર ન કરે. તાતેં ભગવદ્સેવા હે સો ગોપ્યહે સો કાહુકોં જતાવે નહીં. જો સેવા પ્રગટ કરિ અપની પ્રતિષ્ટા બઢાવે તોં તાકો પાખંડી કહિયે. સો તાકી સેવામેં કછું પુષ્ટિમાર્ગકો ફલ નાહીં. ઓર પાખંડ કરીવેવારે

કે હૃદેમેં લૌકિક આવેશ આવેં, સો લૌકિક આવેશતેં બહિર્મુખ હોય. ઓર સેવામેં પ્રતિબંધ પરે સો પાખંડકો મલ લોભ હે. સો જબ લોભ છુટે તબ પાષંડ ન હોય. ઓર લોભ કે લિયે જગતમેં પાષંડ કરતહે સો વહ પાષંડી હોય તાકો અન્યાશ્રય હોય જાય, તાકરિકે લોભકે વશ તે જ્ઞાન વિવેકકો ફલ જાત રહે, સો એસેં લોભી પાખંડી કે હૃદયમેં કબહુ ન બિરાજે, તાતેં સેવા થોરીહી કરે, યથાશક્તિ કરેં, તાકો કછુ બાધક નહીં, સો થોરેહી ભગવદ્ ધર્મસોં વાકે સઘરે કાર્ય સિદ્ધિ હોય જાય, ઓર બહુત કરે ઓર પાખંડ સહિત હોય તો ભગવદ્ ધર્મ ન બઢે, તાતેં અલૌકિક રીતસોં સેવા કરે, સો શ્રીઠાકુરજીકે જાનેતે કાર્ય હોયગો જો લોગન કે જાને તે કછુ સિદ્ધ હોય નહીં. ઓર વૈષ્ણવકો યહ ધર્મ હે જો ઉત્તમ સામગ્રી હોય સોં શ્રીઠાકુરજીકો સમર્પે, ઓર અપને પાસ દ્રવ્ય ન હોય તો મનમેં તાપ કરિકેં કહેજો યહતો પ્રભુન લાયક હે. ઓર જહાં તાઇ બને તહાં તાંઇ ઉત્તમ સામગ્રી તથા નાતમ વસ્ત્ર ઓર ફલફુલ થોરોહુ બને તો અવશ્ય લાવનોં, સો ગૃહ સ્ત્રીકોં વિચાર નાહીં કરનોં, શ્રીઠાકુરજીકુંતો સ્નેહ અત્યંત પ્રીયહે, સો શ્રીઠાકુરજીકે ચરણાર્વિંદમેંઇ જહાં તાંઈ બને તહાં તાંઇ અંગીકાર કરાવનોં, ઓર શ્રીઠાકુરજીકો સુગંધાદિક અત્યંત પ્રીય હે, સો યથાશક્તિ સમર્પે ઓર સુગંધ ન બને તો મૃતિકામેં પાણિ ડારિ સુગંધકે ભાવતે શ્રીઠાકોરજીકો સમર્પે, સો એસે ભાવતે સઘરી વાત સિદ્ધ હોય, ઓર શ્રીઠાકોરજીકો તુલસી અત્યંત પ્રીય હેં, સો શ્રીઠાકોરજીકે ચરણાર્વિંદમેં નિત્ય નેમસોં વિધિપૂર્વક સમર્પની, ઓર તુલસી સમર્પતી બિરિયાં ગદ્યકો પાઠ કરનોં, સો શ્રીઠાકુરજીકે ચરણાર્વિંદકો સંબંધ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી દ્વારા ભયો હે તાતે શ્રીઆચાર્ય શ્રીમહાપ્રભુજીકો સર્વોપર જાનેં. ઓર તુલસીહે સો વૃંદાકો સ્વરૂપહે. પતિવૃતાહે, ઓર મધ્ય તુલસીકે બીજ હે તાતે દ્રઢ સંબંધ ભયો જાનના તાતે ચરણોમેં સમર્પનો. તવ જાદિન જા સમયે શ્રીકૃષ્ણ સંબંધ ભયો તા સમય અપને ગુરૂકે સનમુખ જો શ્રીઠાકુરજી હે તિનકો સ્વરૂપ અપને શ્રીઠાકુરજીપેં જાનિ સમર્પે. કાહે તેં ચરણાર્વિંદ કે દૃઢ સંબંધ ભયો હે સો ચરણસ્પર્શ કરે તેં પ્રીતિ બઢેં. ઓર તુમારે ચરણાર્વિંદમેં ભક્તિહે, સો ભક્તિ વૃદ્ધિ હોય. ઓર યા પ્રકાર વિચારે જો કહાં ભક્તિરૂપી ચરણાર્વિંદ અ-લૌકિક, ઓર મેરો હસ્ત લૌકિક, પરંતુ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીકી કૃપાતેં યહ પદાર્થ પ્રાપ્ત ભયો હે. ઓર પ્રભુ મોંકો ચરણસ્પર્શ

કરાયો હે. તહાં પુતના મોક્ષમેં શ્રીઆચાર્યજી લિખેહેં જો પુતનાને સોલહ હજાર બાલકનકે પ્રાણ લીયે, સો પુતનાકોં પ્રભુ દુષ્ટ ભાવતેં મોક્ષ કીયે. ઓર બાલકહુ ભક્તભાવ સોં શ્રીઠાકુરજીકે હૃદયમેં રહે. સો શ્રીઠાકુરજીને યહ વિચારી જો સોલહ હજાર ભકતહેં સો તિનકું પુતના રાક્ષસીકે સંગતેં અસુરાવેશ ભયો હે. સો અસુરાવેશ જગદીશ શ્રીઠાકુરજીકે હૃદયમેં હે તો હુ મિટયો નહી.તાતેં ભકિતરૂપ ચરણાર્વિંદ-કો સંબંધ હોય તવ અસુરાવેશ મિટે. સો યહ વિચારીકેં બ્રહ્માંડ ઘાટકી મૃતિકા ખાઇ, બાલ ચરિત્ર દિખાયે, સો ઉન ભકતનકે અર્થ આપ મુખમેં માટી ખાયે તવ યે ઉપરકો ચરિત્ર દિખાય વ્રજકે બાલક તથા વેદરૂપ શ્રીબલદેવજી ઇનનેં શ્રીયશોદાજીતેં કહ્યો જો શ્રીઠાકુરજીનેં મૃતિકા ખાઇહે. ઇતિની સુનિકે શ્રીયશોદાજી શ્રીઠાકુરજીકે પાસ આઇ સો ડરપાયકે કહેં જો શ્રીઠાકુરજી સાચી કહો જો તુમનેં માટી કયોં ખાઈ હે ? તવ શ્રીઠાકુરજી કહે જો “ મૈયા મેને માટી નહીં ખાઇહે.” સો યહ લીલા કરિ અપની પુરૂષોત્તમતા જતાઈ, સો શ્રીબલદેવજી ઇશ્વરહેં તોહુ જાને નાહિ, જો જીતનો પ્રકાર શ્રીઠાકુરજી જતાવેં તિતનોં જાનેં તવ શ્રીયશોદાજીકો મુખ ખોલિ બ્રહ્માંડ દિખાયે સો યહ મૃતિકાકો પ્રસંગ અત્યંત ગોપ્યહે. સો યા પ્રકાર ચરણામૃત દેકેં સોલ્હેં હજાર બાલક પુતનાકે શુદ્ધ કિયે. તાપાછેં વૃતચર્યા પ્રસંગમેં ચીરહરણ લીલા કરી. સો ચીર દેકેં ચીરદ્વારા ઇનકે પુરૂષાર્થકોં સ્થાપન કીયેં. તબ રાસકી અખંડ રાત્ર દેખનકી જોગ્યતા ભઇ, સો અલૌકિક રાત્રિ દિખાયેં. ઓર વરદાન દિયે જો શરદમેં રાસલીલામેં દાન હોયગો, કાહેતે જો ચરણારવિંદકે સંબંધતેં ભકિત સિદ્ધિ ભઇ, તાતેં ચરણામૃત લેનોં. ઓર તુલસીં ચરણાર્વિંદપેં સમર્પની. ઓર ચરણસ્પર્શ કરનોં, યા પ્રકાર નેમ રાખે તબ ભકિત બઢે, તબ પુષ્ટિમાર્ગકે ફલકી પ્રાપ્તિ હોય. ઓર તુલસી હે સો જિતનો ભગવદ્ ધર્મમેં પ્રતિબંધ હે. તીતનોં સબ દૂર કરિ અલૌકિક દેહકી દાતાહે ઓર તુલસીકોં અલૌકિક સ્વરૂપ હેં, સોઇ કહેં જો પુષ્ટિમાર્ગમેં મુખ્ય શ્રીસ્વામનીજી વિના રંચક ફલકી પ્રાપ્તિ નહીં હે. સો તુલસી શ્રીસ્વામિનીજીકે અંગકો ગંધહે. તાતેં શ્રીઠાકુરજીકો અત્યંત પ્રિયહે સોઃ—

॥ श्लोकः ॥ प्रियांगगंधसुरभितुलसीचरणप्रिये
समर्पयाम्यहं देहि हरेर्देहमलौकिकम् ॥ १ ॥

સો યા ભાંતિસો તુલસી બડો પદાર્થ હેં, ઓર પતિવૃતા પાર્વતી, જાનકી

ઇત્યાદિકનકી આધિદૈવક પતિવ્રતાહેં સો ગોવિંદ સ્વામિ ગાયેહેં:—

श्री अंग प्रभृति जेती जगजुवती ॥
बार फेरि डारो तेरे रूप पर ॥ १ ॥

યા પ્રકાર અલૌકિક ભાવ જાનિ તુલસી સમર્પે. ઓર વૃંદા રૂપ તો મર્યાદા માર્ગકી રીતિસોં જગતમેં દિખાયેહેં. ઓર જા દિન શ્રીઠાકુરજીકી સેવા તથા ચરણસ્પર્શ ન બનેં તા દિનકોં જાનનોં જો મિથ્યા ગયો સો યહ જાનિ તાપ કરનોં. ઓર વારંવાર અપનેં સ્વરૂપકી ભાવના કરની. સો યહ ભાવ અત્યંત દુર્લભહે. ઓર દાસભાવ લાયક પ્રભુકી ટહેલ કરની. તાતેં પ્રભુ પ્રસન્ન હોંય, ઓર વિચારકેં અપરાધકોં ભય રાખનોં, ભય વિના પીતિ ન હોય. તાતેં પ્રભુનકો ભયહે, ઓર સ્નેહ તો અત્યંત દુર્લભ હે ઓર સ્નેહ વિના સબરી ક્રીયા વૃથા જાનની સો બડો પદાર્થહે, સો યા પ્રકારસોં ભગવદ્ સેવાકોં નેમ અપને પુષ્ટિમાર્ગકો ધર્મ ભગવદીયસોં મિલિકેં પાળનોં. ઓર ભગવદ્ધર્મતેં શ્રીઠાકુરજીમેં સ્નેહ હોય, ઓર દુઃસંગમે અપનોં ધર્મ જાયવેમેં ભય હોય, ઓર સત્સંગતેં સદા ભક્તિ હોય, ઓર ધર્મ ગયો તવ સબ પાપરૂપક ભયોં તાતેં ભગવદીયતેં પ્રીતિ સહિત મિલાપ રાખેં તાતેં યાકો કલ્યાણ હોય. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ વૈષ્ણવનકોં શિક્ષા દીયેહે.

૨૨ ઈતિ શ્રી બાવીસમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ ઓરહુ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ કહતહેં. જો વૈષ્ણવકોં સખડી, અનસખડીકો વિચાર રાખનોં. ઓર ન સમજત હોય તો પુષ્ટિમાર્ગિય ભગવદીય સોં રીતિ ભાંતિ પુછની, ઓર વૈષ્ણવકો સામગ્રિમેં ઓર મહાપ્રસાદમે વિચાર રાખનોં. જો સામગ્રીમેં શ્રીઠાકુરજીકી સત્તા જાનનોં, મહાપ્રસાદમેં વૈષ્ણવકી સત્તા જાનની, અપની સત્તા ન જાનનો. સામગ્રીકી સેવા પવિત્ર હોય, ખાસા જલસોં હાથ ધોય વિવેક વિચાર સહિત સ્પર્શ કરે, અચ્છો ભાવનીક વૈષ્ણવ હોય તાકે હાથ સિદ્ધિ સામગ્રી દિવાવની તથા ટહેલ કરવાવનોં. ઓર જહાં તાંઇ બને તહાં તાંઈ સિદ્ધ સામગ્રીકોં કાર્ય આપુહી કરનોં. ઓર જો શાકાદિકકી સામગ્રી બજારતેં મંગાવે સો નામધારી વિના કાહુપેં ન મંગાવે. ઓર જો બને સો છોટી મોટી સેવા આપુહી કરે. ઓર કુટુંબમેંતેં જાકી અત્યંત પ્રીતિ હોય તાસોં કરાવે. ઓર આપ પવિત્રતામેં રહે. ઓર

પવિત્રહીં કાર્ય કરેં ઓર રસોઇ શુદ્ધ પોતકે રાખેં. ઓર રાજભોગ પાછેં પાત્રાદિક માંજીકે ધરે. ઓર સખડીમેં બડી પવિત્રતા રાખેં, સો એક એકસે છી ન જાય. ઓર અપવિત્રતાસેં બુદ્ધીકી હીનતા હોય, તાતેં મલિનતાસોં ન રહનોં, ઓર મેલે બહુત વસ્ત્ર ન રાખનોં, સો કાહેતે જો વૈષ્ણવકે પાસ વૈષ્ણવ બેઠેં તબ ભગવદ્ ચર્ચા વાર્તા કરેં, તહાં સર્વથા પ્રભુ પધારેં, સો તિનકો ઉન વસ્ત્રનતેં વાસ આવેં. સો યહ ભાવ જાનિકેં વસ્ત્ર ઉજ્વલ રાખેં. ઓર ભગવદ મંદિરમેં આપુકોં જાનોંપરે તવ ગ્લાનિ આવે, તાતેં ફટે મોટેકી કછુ ચિંતા નહીં. અપને દેહકે અર્થ જેસો બને તેસો પહેરેં, પરંતુ બહુ મેલો ન રાખે, ઓર અપનેં દેહકે અર્થ કાહુકે દિખાયવેકે અર્થ આછો કપડા નાહીં પહરે, યહ દાસકો ધર્મ હે. ઓર સૂકર, શિયાળ, ગર્ધભ, કુત્તા, ધોબી, નીચજાતિ, ચાંડાલ, ભંગી, ચમાર, આસુરી, સુતકી, રજસ્વલા, છાપકી, સર્પ, ઇત્યાદિકનકોં છુવેતો તત્કાલ ન્હાય ડારે. ઓર છીવેકે સ્પર્શતેં દીનકો છુયો દિનમેંહીં ન્હાય, રાત્રકોં છુયો રાત્રમેં ન્હાય, યહ વેદ સ્મૃતિ શાસ્ત્રમેં કહ્યાહેં. ઓર મહાપ્રસાદ ઉત્તમ ઠોરકો લેય, યા પ્રકાર આચાર વિચાર સું રહે. ઓર યા પ્રકાર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિમેં ન સમઝે તો ભગવદીય વૈષ્ણવતેં પુછયોં ચાહિયે. ઓર ઉત્સવાદિકકોં લોપ ન કરનોં, કયોંકે, જબ ઉત્સવ આવતહે ઓર શ્રીઠાકુરજીકોં પરમ આનંદ હોયહે. જો ફલાનોં ઉત્સવ આવતહે. ઓર શ્રીઠાકુરજીકોં ઉત્સવ ન કરાવેતો શ્રીઠાકુરજી અપ્રસન્ન હોય જાય તાતેં ઉત્સવ યથાશક્તિ સર્વથા કરનોં, સો વિધિ પૂર્વક કરનોં. ઓર મનમેં દુઃખ પાયકેં ન કરનોં, ઓર કાહુકે આગે અપની બડાઈ ન કરની, જો મેંને ઉત્સવ કીયો. ઓર લૌકિક વૈદિક કાર્ય આય પડે તો ટારનોં નહીં. અપને કાર્ય આય પડે તો વૈષ્ણવકે ઘર તથા અપને ઘર વૈષ્ણવ પાસ કરાવેં. સો લૌકિક કાર્ય અર્થ અલૌકિક શ્રીઠાકુરજીકો ઉત્સવ ટારે તો શ્રીઠાકુરજી કુઢે. ઓર જીવકે ઉપર અપ્રસન્ન હોય. તાતે અલૌકિક કાર્યમેં મન રાખે, ઓર લૌકિક વૈદિક આવશ્યક હોયસો કરે, ઓર પુત્રાદિકકોં વ્યાહ કરે, તબ મર્યાદી હોય તહાં તિનકો ઘર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિસો મહાપ્રસાદ લેય. ઓર અન્યમાર્ગકી રીતિ હોય તો મહાપ્રસાદ ન લેનો. ઓર લૌકિક કાર્ય કરનોં હોય તો શ્રીઠાકુરજીકો વસ્ત્ર, સામગ્રી પહલે કરની. ઓર લૌકિકકો કાર્ય પાછેં કરનો. ઓર નાત જિમામની હોય તો પ્રથમ શ્રીઠાકુરજીકી સામગ્રી કરે, પાછેં શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ ધરેં, તાપાછેં વૈષ્ણવકો લિવાવે. ઓર

वैष्णवको लिवाये पाछें श्रीनाथजीकी तथा गुरूनकी यथाशकित भेट कहाढें. ओर श्राद्धदिकमें वैष्णवकों न लिवावें. ओर सदा जाके घर लेत होय सोता भांतिसो लिवावे. ओर लौकिक भावतें ब्राह्मण ओर जातिको लिवावें, ओर अलौकिकमें कार्यमें वैष्णवकों करें तहां ओरके करेको प्रयोजन नहीं. ओर लौकिकमें कोइ जातिकों बुरो माने तो वाकों प्रसाद देकें प्रसन्न करें, तातें अपनी मार्गकी निंदा न करावे, जो काहेतें सुदृढ भकित भइ नाहींहे, तातें मनमें निंदाते दुःख होय. दृढ भकित वारेकों तो कछु लौकिक वैदिक सोहाय नहीं. वाको तो केवळ अलौकिक-रीते काम हे, या प्रकारसों रहनों. ओर जहां तांइ भकित दृढ नहीं तहा तांई यह जाने जो मेरी भकित में कोइ प्रतिबंध न करे ओर लौकिक वैदिक करें, तातें श्रीठाकुरजीकी सेवा निर्विघ्नतातें करे. ओर मनमें खेद होयसो न करें. ओर पुष्टमार्गियसों कोइ वातको अंतराय न राखे. ओर कपटछल भगवदीयसों न राखें. ओर लौकिक वैदिकको कार्य हीन जानें, सो यह पुष्टिमार्गकी रीति सर्वोपर जानें. ओर इनि इन्द्रीयनके विषयादिकन तें श्रीठाकुरजीको आवेश ज॰ ॰. रहे. ओर कहेहें "विषयाक्रांतदेहानां नावेशः सर्वथा हरेः" सो या प्रकार करिकें श्री आचार्यजी महाप्रभुजी कहेहें, सो सेवा बराबर धर्म नहीं सो वैष्णवकों बहुत कठिन हे. ओर वैष्णवको विवेक विचारसों सर्व कार्य करनों. देश काल समयको विचार राखनों. बुरेको निकट न जानों. ओर वासु संभाषणहु न करनों. सेवा बने सो उत्तम काल, ओर व्रज भूमि उत्तमते उत्तम भूमि जाननो जो जहां श्रीपुरूषोत्तमकी नित्यलीला स्थिति हे. ओर रात्रकों सयन करनो तब प्रातःकालकी सेवाको स्मरण करनों. ओर श्रीठाकुरजीके,श्रीमहाप्रभुजीके कीर्तनकरि सोवनों,ओर कीर्तन नआवे तो श्रीमहाप्रभुजीकों, श्रीगुसांइजीको तथा गुरूनको स्मरण करिके सोंवनों सो सबनके नामतेंसवरो दिन खोटोखरो बोल्यो होयतो सब सुखरूप होय जाय. जेसें रात्रके फलतें सगरे दिनकों प्रसाद दुधवत गुन करे. ता समय चरणांमृत ले सोवेतो वाकों दुःख स्वप्नमें हुं नहीं आवे ओर निंदतो मृतक बराबरिहें. सों श्वास आवे तथा नहीं आवे तातें चरणा-मृतकों संबंध मुखमें बन्योां रहें, सो सर्वथा दुरगति न पावें. या प्रकार-सों वैष्णव या कालमें सावधान होयकें रहे, तव बचें. सो या प्रकार श्रीगोकुलनाथजी कल्याणभट्टप्रति कहेहें.

२३ इति श्री तेईशमो वचनामृत संपूर्ण.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી ચોવિસમોં વચનામૃત કહતહેં, જો વૈષ્ણવકોં યહ ભય રાખનોં જો મેરી ભગવત્ સેવામેં અંતરાય ન હોય યહ ભાવ રાખનોં, ઓર સેવાકે અર્થ લૈકિક કુટુંબકો, પરોસી તથા રાજા દેશકાલ, સઘરો દુઃખ સહનોં, ઓર જાનનો જો યહ દુઃખહે સો તો દેહ સંબંધી હે, સો કોઈ કહા કરેંગો. ઓર ભગવત્ સેવા મોકું ચહિયે. ઓર દુઃખ સુખતો જગતમેં જહાં જાયગો તહાં યાકો સિદ્ધિ હે પરંતુ ભગવત્ સેવા તો બહુત દુર્લભહે. તબ અત્યંત પ્રભુ કૃપા કરેં તબ ભગવદીયકો સેવાકો સંયોગ બને. ઓર અપનેં મનમેં યહ જાને જો જહાં તાંઈ યહ દેહહે તહાં તાંઇ યહ દુઃખહે, ઓર લૌકિક દુઃખ સુખ મેરે સંગ નાહીંહેં. તાતે દુઃખ, સુખ પાયકે સહન કરે. ઓર કહેં જો યહ સેવા મેરે જન્મ જન્મકોં કલ્યાણ કરતાહે. તાતેં યા જન્મમેં દુઃખ ભયોતો કહા? પરંતુ સેવાતો બનતહે ઓર લૌકિક વૈદિકકે લિયે દેશ-દેશનમેં કિતનોં દુઃખ સહતહેં. સોતો તુચ્છ પદાર્થહે. ઓર યહાં અ-લૌકિક ભગવત્સેવા તાકે અર્થ જો દુઃખ પાવેંતો આનંદ પાયકેં સહનોં. ઓર ભગવત્સેવા મન લગાયકે કરનોં. ઓર શ્રીઠાકુરજીકી સામગ્રી તથા નેગ બાંધે, સો નેગ રંચકહુ ઘટાવે નહીં, તાતેં અપની સામર્થ્ય દેખિકેં નેગ બાંધે. ઓર નેગ બાંધે પાછે ન કરે તો પ્રભુ નેગ વિના દુઃખ પાવે. યહ ભક્તિ માર્ગ મેં નેગકી પ્રભુ આશા કરતહે, સો લૌકિક દૃષ્ટાંતતેં જાનનોં, જૈસેં કોઇ વૈષ્ણવકો મહાપ્રસાદ લિવાવે, સો વાકો એક દિન ઘટતા ધરેં તો વહ ભુખ રહેં, તા ભાવતેં વિચારિકેં નેગ બાંધનો. ઓર જો કોઇ વૈષ્ણવ સેવામેં ચતુર હોય તો વાકો સેવામેં રાખનોં. ઓર કાહુકોં સામગ્રી આવેં, કોઈ બીડા આછો બાંધિ જાનેં, કોઇ સુંદર માલા ગુંથ જાનેં, ઓર કોઈ સુગંધ, અતર, ફુલેલ, અરગજા, ચોવા ઓર રીતિ ભાંતિ જાનેતો વાકોં સેવામેં રાખે. ઓર કોઈ કુલ્હે ટીપારો, વસ્ત્રનમેં બાંધિ જાને તો તિનસોં કરાવે. સો યા પ્રકારસોં પ્રીતિ પર્વક સેવા કરે. ઓર જામેં ગુણ બહુત હોય ઓર પ્રીતિ ન રાખે, તાસુ કછુ ન કરાવે. ઓર થોરો ગુણ હોય, પ્રીતિ તેં કરે, તાંસો સેવા કરાવે. અપનેકો કછુ ગુણ આવત હોય, ઓર કોઈ વૈષ્ણવ શ્રદ્ધાપૂર્વક પૂછે તો કહેં પરંતુ આપતે ઠારઠાર ન કહત ડોલે ઓર અપને ગુનકો અભિમાન ન કરે, પ્રીતિ પુર્વક વૈષ્ણવકોં બતાવનો, ઓર આપતેં નયોં વૈષ્ણવ હોય તો વાકોં આછો જાનનો, ઓર આપુનતેં પ્રથમ હુએ વૈષ્ણવકી કાનિ રાખની, ઓર જાને જો યે વૈષ્ણવહે, ઓર મોતે બડો બડ

ભાગીહે, ઓર પ્રભુનને ઇનકોં બાલપણે તે અંગીકાર કિયોહેં. ઓર ભગવદ્ ધર્મમેં છોટો બડો ન જાનેં, કૃપાકું દેખેં. ઓર કાહુકોં શરનિ આવતહી આછી દીશા હોતહેં ઓર કાહુકોં જન્મ વિતીત હોય જાય. ઓર કછુ ન સમઝે તાતે યા માર્ગમેં બડો છોટેકો પ્રમાન નાહી. જો યા માર્ગમેં તો કૃપાહીકો વિચાર હે. ઓર પુષ્ટિમાર્ગમેં શરન આવે જાકો સુજાતિ જાનનોં, ઓરતે અપનોં ધર્મ ગોપ રાખનોં. ઓર જો વસ્તુ પુષ્ટિ માર્ગમેં અંગીકાર કીની હે, તાહીકોં સમર્પે, ઓર સોઇ મહાપ્રસાદ લેય. ઓર તરબુજા, મુલી, ગાજર ઇત્યાદિક નિષિદ્ધ હેં, ઓર વેદ-મેંહુ વર્જિતહેં, તાતેં કબહુ ન લેય. ઓર શાસ્ત્રમેં વેંગનહું નિષિદ્ધ હેં. પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગમેં તો લીને હેં. તાતે વેંગન ભોગ ધરિકેં લેય ઓર લોંન ડારો શાક ઓર ખીર શાસ્ત્રમેં સખડીમેં કહેહે તાકો અનસખડીકી રીતિ કરે. શાકાદીકમેં અગ્નિતેં ઉતારિ કેં પાછેં લોંન ડાર્યો ચાહિયે. થોરો બનેસો પુષ્ટમાર્ગકી રીતિસોં કરનો. પુષ્ટિમાર્ગકી રીત બહુત બડીહે સો બડીહે. ઓર માર્ગકી ક્રિયાસોં કછુ ફલ નાહીહે. સો ગીતામેં કહેહેઃ—

॥ स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ॥

સો પરાયો ધર્મ ભય ઉપજાવેહે. તાતે કછુ કાર્ય ન હોય. ઓર અપનેં પુષ્ટિમાર્ગમેં રીતિ પ્રમાન કરેં થોરોહી કરેં, ઓર શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુજીકો આશ્રય કરે તો વા ધર્મતે પ્રભુ પ્રસન્ન હોય. ઉત્સાહસોં બને સો કરે. કાહુકી લૌકિક પ્રતિષ્ટા કરિકેં ન કરેં. તવ વામેં શ્રીઆચાર્ય જીકી કાનિતેં શ્રીઠાકુરજી પ્રસન્ન હોય. ઓર પ્રભુ પ્રસન્ન ન હોય તબ યાકો કિયોં કહા ? તાતે પ્રભુનકેતો એક મનહીકી અપેક્ષા હે. ઓર શ્રીઠાકુરજીકેતો કોઇ વાતકી ઘટતી નાહીં. વૈષ્ણવકો જૈસો ભાવ હોય તેસો અંગીકાર કરેં તેસોઇ દાન કરેં. તાતેં વૈષ્ણવ અપની યોગ્યતા છોડિ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીકોં આશ્રય કરેં. ઓર લૌકિક વૈદિકમેં લોક નિષ્ટા દિખાય અપનોં ધર્મ ગોપ્ય રાખેં. તહાં લૌકિક વ્યોહાર બનેંતો કરે જાનોં. તામેં જો ભગવદ્ ઇચ્છાતેં આયપ્રાપ્ત હોય તામેં તે શ્રીનાથજીકો અંશ પ્રથમ કાઢિયે. તાપાછેં ગુરૂનકો કાઢિયે. સોઉ થેલી ન્યારી કરિકે ધરત જૈયે તથા ગામમેં કોઇ વૈષ્ણવકે પાસ ધરત જૈયે. અપનેં ઘર દ્રવ્યકો કબહું ન ધરિયે, સો કહાજાને કોઇ સમય કેસી કઠિનતા આય પડે, તો છિનમેં ધર્મ છુટિ જાય. યહ દ્રવ્ય કોઇ સમય ભગવતધર્મકો નાશ કરે. સો ગામમેં કોઇ પ્રમાનીક વૈષ્ણવ હોય

તાકે ઘર ધરત જૈયે. સો શ્રીજીકો ભેંટીયા આવે સો તત્કાલ દે દેય. યહ ન જાનેં જો મેંહીં જાઉગો, તબ લે જાઉગો. ઔર ગામમેં ગુરૂ હોય તો ભેંટ કાઢિ ભેંટ કરિ આવેં. ઔર દુસરે ગામમેં હોયતો હુંડી કરિકે પઠાવેં. ઔર કોઇ વૈષ્ણવ ભરોંસેકો હોય તો વાકે હાથ પઠાવેં. સો કાહેતેં જો યા કાલમેં દ્રવ્ય ઔર પરસ્ત્રી એ ભગવદ્ ધર્મકો નાશ કર્તા હે. સો શ્રીભાગવતમેંહું કહ્યોહે, જો કાષ્ટકી પુતરીકોહુ સંગ ન કરનો. કયોંકિ ચિત્ર લિખી પુતરીકોં દેખેંતેં વિકાર મનમેં હોતહે. તાતેં પરાઇ સ્ત્રીકો સર્વથા ત્યાગ કરનો. ઔર વાંકો કાલરૂપ જાનનો. ઔર શ્રીગોવર્દ્ધનનાથજીકે તથા અપને ગુરૂનકે દર્શનકી સદા સર્વદા આરતિ રાખનો. ઔર યહ ન જાનનો જો મેં દોય ચારિ બેર હોય આયોહું. સો જ્યોં જ્યોં દર્શન કરે ત્યોં ત્યોં અધિક તાપ કરનો. જાનેં જો દર્શન કરિવેકો ફલ કૃપા કરિકેં દીનોહે. ઔર યાહી ભાંતિ શ્રીયમુનાજીકે જલ પાનકો તાપ રાખનો. ઔર શ્રીગોવર્દ્ધનનાથજીકે ટહેલવા વ્રજમેં રહત હેં, તિનસોં દોષભાવ ન રાખનો. જો કાહેતેં કિ વૈદિક શાસ્ત્રમેં કહેહેં, જો યા જગત શ્રીઠાકુરજીકો ક્રીડાભાંડહેં સો સગરો જગત કાષ્ટકી પુતરી વત્ હેં સો પ્રભુ ઉનકોં નચાવતહે, તેસેં નાચતહેં તાતેં કાહુકો દોષ ન દેખેં. ઔર આછી વાત હોય સો સમુજાવે. ઔર ન સમજત હોય તો ભગવદ્ ઇચ્છા જાનેં, તાતેં દોષબુદ્ધિ ન રાખેં. તામેં વ્રજ સંબંધી હે સો પ્રભુકે હે, જો પ્રભુકે વિચારે વિના પ્રભુકે ગામમેં પ્રભુકે પાસ કેસે રહેં, તાતે ઉનકો અલૌકિક કરિ જાનેં, ઉનકી સેવા ટહેલ બને સો કરેં. ઔર આપ ઉત્તમ સ્થલમેં અપરાધકો ભય રાખેં, ઔર ઠોરકે અપરાધતો ઉત્તમ સ્થલમેં ગયે તે છુટેં, ઔર ઉત્તમ સ્થલકો પાપ વજ્રલેપ હોય જાય, સો કેસેં છુટે, તાતેં અપરાધકો સર્વથા ભય રાખેં. સો ઉત્તમ સ્થલકો ભય રાખકેં ખોટી બાત ન કરેં. ઔર કાનનતેં સુનેભી નાહી. તવ ભાવ દૃઢ હોય. તવ પ્રભુ પ્રસન્ન હોય. ઔર શ્રી ભાગવતકેં એક દોય અધ્યાયકો પાઠ કરનો. ઔર એતન્માર્ગકી ગ્રંથનકી ટીકાકો શ્રવણ કરે વિના પ્રભુનમેં મન લાગે નાહીં, સો કાહેતેં જો ગ્રંથન વિના પુષ્ટિમાર્ગકોં સિદ્ધાંતકોં ન જાનેં. ઔર વૈષ્ણવનકે મુખતેં સુનેં તવ શ્રીઆચાર્યજી તથા શ્રીગુસાંઇજીકો પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત સેવા ક્રિયા સંપુર્ણ અલૌકિક જ્ઞાન હોય. તબ પ્રીતિ બઢે, ઔર જબ પ્રીતિ ઉપજી, તબ યાકો સંપૂર્ણ કાર્ય સિદ્ધ ભયો. ઔર શ્રીસુબોધિનીજી શ્રી-વલ્લભ કુલ વાંચે સો સુનેં, તથા નિવેદનીકે મુખતેં સુને. સો લીલાકો

ભાવ અપનેં હૃદેમેં શુદ્ધ કરિકેં રાખેં, કાહતેં જો ભગવદ્ મહાત્મ જાને વિના પ્રીતિ ન હોય, ઓર સુને વિના જ્ઞાન ન હોય. તાતે ભગવદ્ વાર્તા શ્રવણ અવશ્ય કરે, સો શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી નવરત્નમેં કહે હેં, જો હમ નિવેદન કિયેહેં, પરંતુ ભગવદીયકે સંગવિના, શ્રવણ કિયેવિના, જ્ઞાન ન ભયો તો પ્રીતિ ન હોય, તો પ્રભુ પ્રસન્ન ન હોય. જૈસે જગતમેં દ્રવ્યકો જ્ઞાનહે, તાતેં દ્રવ્યમે પ્રીતિ હે, કાહેતેં જો દ્રવ્યકે ગુણ જ્ઞાનતે સંસારમેં સર્વ જ્ઞાન હોતહેં, સો યાહીતેં હોત હે, તેસેઈ પ્રભુનકે ગુન જ્ઞાનતેં પ્રભુનકો જ્ઞાન હોય. સો સર્વોપર જાનિ પ્રીતિ હોય, તાતેં સંપૂર્ણ અલૌકિક કાર્ય સિદ્ધિ હોય. ઓર એતન્માર્ગકે અષ્ટ છાપકે કીર્તન ગાવે તથા સુનિવેમેં પ્રીતિ રાખેં, સો કાહેતેં જો પુષ્ટિલીલાકે દર્શન અષ્ટ છાપમેંહે. ઓર અન્ય માર્ગકે કીર્તન જુગ જુગમેં અંશ કલાતેં કૃષ્ણ પ્રગટ હોતહેં, તિનકે હે તાતેં યહ જાનેં જો અન્યમાર્ગીય કીર્તન અપને શ્રીઠાકુરજીકી લીલાકે નહીહેં. યહ જાનિકેં કીર્તન ન સુનેં. કોઇ અન્યમાર્ગી એતન્માર્ગકે કીર્તન અષ્ટછાપકે ગાવેં તિનકો ન સુનેં. ઓર જેસે જમુના જલ ઓરકે પાત્રમેં હોય તો પુષ્ટિમાર્ગીય કેસેં પીવેં ? જો પીવે તો ભ્રષ્ટ હો જાય. તેસેંઇ અષ્ટ છાપકે કીર્તન વૈષ્ણવેકે મુખતેં સુનેં. ઓર શ્રીઠાકુરજીકી સેવા તથા દર્શન કરિકેં નિકસેં તવ પીઠ ફેરિકેં બાહિર નિકસેં ઓર દંડવત્ કરે. તો પાછેં ઓર ઠોર જાય તબ અપરાધ નિવારણ હોય. ઓર શ્રીઠાકુરજીકે સનમુખ દંડવત્ કરે પરંતુ શ્રીઠાકોરજીકે પીઠ પાછેં દંડવત્ ન કરે. તહાં બેઠેંહુ નહીં, સો કાહેતેં જો શ્રીઠાકુરજીકે પીઠ પાછે બહિરમુખતાહે, સો યાકો હોય. સો દામોદર લીલાકે પ્રસંગમેં શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી કહેહેં, જો શ્રીયશોદાજી શ્રીઠાકુરજીકોં પકરનકોં આઈ, તવ શ્રીઠાકુરજી ભાજે સો જ્યોં જ્યોં શ્રીઠાકુરજી ભાજે, ત્યોં ત્યોં પીઠ દીઠી, તબ ક્રોધ બઢયો, ઓર સ્નેહ છુટયો તવ શ્રીઠાકુરજી બંધે તાતેં પ્રભુનકે સનમુખ બેઠનોં ઓર અપનેં ગુરૂનકો સ્વરૂપ અપને હૃદેમેં રાખિ દંડોત કરિ વિજ્ઞપ્તિ કરેં, જો મહારાજ મેં સંસાર સમુદ્રમેં બુડતહો. તાતેં આપ બાંહ પકરી કેં કાઢો તો નિકસી જાઉં. ઓર મેરી સામર્થ્યતો નિકસિવેકી નાહીંહે. સો મેં આપકી શરનહોં. આપકી સેવાકો ચોરહું. ઓર સાધન કરિકેં હીનહું. ઓર આપકી શરન વિના, આશ્રય વિના, ઓર ઉપાય નહીં હેં. સો મોંસે પતિતકો કૃપા કરિકે ઉદ્ધાર કરિવેવારે આપુહીહો સો આપ કૃપા કરોંગે તબ પ્રભુ પ્રસન્ન હોઇંગે ઓર શ્રીઠાકુરજી અપને

ઘરમેં બિરાજે હેં. તિનમેં ગુરૂભાવ પ્રભુભાવ દોઉ રાખેં. ઔર મુખારવિંદ રૂપ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીહેં, યા ભાવતેં પુષ્ટિમાર્ગમેં ભાવહી મુખ્યહેં. સો લૌકિક દષ્ટાંતતેં કહતહેં, જો એક દેહ સંબંધ એક ભાવ સંબંધ. અપની બેટી સો દેહ સંબંધી વહુહે સો ભાવસંબંધી અપની બેટી અપને દેહ તેં પ્રગટીહેં, પરંતુ પરાયે ઘર જાય, ઔર પાલી પોષીહે તોહુ અપને ઘરકી નાહીહે, ઔર વહુ કાહુકીતો પાલી પોષીહે, ઔર કાહુકી બેટીહે, સો ભાવ સંબંધતે ઘરમેં આઇ, ઔર માલિકની ભઇ. કાહે તેં જો જ્યાંહાં ભાવસંબંધ હે સો દઢહે સો જેસે દેહ સંબંધી યાદવ તીનકો ક્ષય ભયો, ઔર ભાવ સંબંધી જે વ્રજભક્ત તિનકો અપનપોં દીયો, તેસેઇ શ્રીઆચાર્યજી પુષ્ટિમાર્ગ પ્રગટ કરિકેં જીવનકું બ્રહ્મસંબંધ કરાયે, ઔર ભાવ સંબંધ દઢ કરિ દીયોં, સો એસો દાન ભયોહે પરંતુ પતિવૃત ધર્મમેં ચલે, તો પ્રભુ પ્રસન્ન હોય. તેસેંઇ વૈષ્ણવ સાક્ષાત શ્રી પુર્ણપુરૂષોત્તમકો અપનેં પતિ જાનેં, ઔર ઇનહીકે સેવા સ્મર્ણમેં તન, મન, ધન સમર્પન કરે તો પ્રભુ પ્રસન્ન હોય. સો યા પ્રકાર કૃપા કરિકેં શ્રીગોકુલનાથજી આપ કલ્યાણ ભટ્સોં કહે હેં. ઔર પાછે યહ આજ્ઞા કીયેહેં, જો યહ પુષ્ટિમાર્ગકોં સિદ્ધાંત અત્યંત ગોપ્યહે. સો કાહુકે આગે મતિ કહિયો. ઔર કેવલ અનન્ય ભગવદિય હોય, તાસોં કહિયો. યહ હમારી શિક્ષાહે સો તુમ જાનોગે.

૨૪ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજીકૃત ચોવીસમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અમદાવાદ.
ખાડીયા, જેઠાભાઇની પોળ.
સંવત ૧૯૬૮ દ્વિતીય આષાઢ
સુદિ ૧૧ બુધવાર.

દાસાનુદાસ
વૈષ્ણવ હરિદાસ ઝવેરદાસના
દીનતાપૂર્વક ભગવદ્દસ્મરણ વાંચશો.

॥ अथ श्रीगोवर्द्धनवासि. ॥

શ્રીકૃષ્ણાય નમઃ શ્રીગોપીજનવલ્લભાય નમઃ
શ્રીવિઠ્ઠલેશ સદ્ગુરવે નમઃ

સાખી.

બંક, સપ્ત, રસ, દ્રષ્ટહેં, દર્શન, મનઅભિલાષ;
પૂર્ણ, લોક, મનમથ, રઢણ; કુંજસદન, નીજબાસ.
શ્યામ બરણ ગિરિવરધરણ; ગોપીજન ચિત્ત ચોર;
વ્રજરાજ કુંવર જીયામે બસો; સુંદર નંદ કીશોર.

રાગ ગોડી.

શ્રીગોવર્દ્ધનવાસિ સાંવરેલાલ તુમ વિન રહ્યો ન જાય હો;
વ્રજરાજ લડંતો લાડિલે, ધ્રુ૦
બંક ચિત્તે મુસિકાયકેં લાલ સુંદર બદન દિખાય;
લોચન તલપેં મીન જયોં લાલ પલ છિન કલ્પ વિહાયહો. શ્રીગો. ૧
સપ્ત સ્વર બંધાન સોં લાલ મોહન વેણુ બજાય;
સુરત સુહાઇ બાંધિકે નેંક મધુરે મધુરે સુર ગાયહો. શ્રીગો. ૨
રસિક રસીલી બોલની લાલ ગિરિ ચઢિ ગૈયાં બુલાય;
ગંગ બુલાઇ ધૂમરી નેંક ઊંચી ટેર સુનાયહો. શ્રીગો. ૩
દષ્ટિ પરેં જા દિવસતેં લાલ તબતેં રૂચે નહિ અન્ન;
રજની નીંદ ન આવહી મોહિ વિસર્યો ભોજન પાનહો. શ્રીગો. ૪
દર્શનકોં નયના તપે લાલ વચન સુનનકોં કાન;
મિલિવેકોં હીયરો તપેં મેરે જીયકે જીવન પ્રાણહો. શ્રીગો. ૫
મન અભિલાષા વ્હે રહી લાલ લાગત નયન નિમેષ;
એકટક દેખું આવતો પ્યારો નાગર નટવર ભેષહો. શ્રીગો. ૬
પૂર્ણ શશિ મુખ દેખકેં લાલ ચિત્ત ચોંટયો વાહી ઠોર;
રૂપ સુધારસ પાનકેં લાલ સાદર ચંદ્ર ચકોરહો. શ્રીગો. ૭

લોક લાજ કુલ વેદકી લાલ છાંડયો સકલ વિવેક;
કમલ કલી રવી જ્યોં બઢે લાલ છિનછિન પ્રીતિ વિશેષહો. શ્રીગો ૮
મન્મથ કોટિક વારને લાલ દેખી ડગમગી ચાલ;
યુવતીજન મન ફંદના લાલ અંબુજ નયન વિશાલહો. શ્રીગો. ૯
યહ રેઢ લાગી લાડીલે લાલ જેસેં ચાતક મોર;
પ્રેમ નીર બર્ષાયકે લાલ નવઘન નંદકીશોરહો. શ્રીગો. ૧૦
કુંજે ભવન ક્રીડા કરે લાલ સુખ નિધી મદન ગોપાલ;
હમ શ્રીવૃંદાવન માલતી તુમ ભોગી ભ્રમર ભુપાલહો. શ્રીગો. ૧૧
યુગ યુગ અવિચલ રાખીએં લાલ યહ સુખ સૈલ નિવાસ;
શ્રીગોવર્દ્ધનધર રૂપપેં બલિજાય ચતુર્ભુજદાસહો. શ્રીગો. ૧૨

સાખી.

યહ મેરે અભિલાષ હે, પુરો નંદકુમાર;
યહ છબીપર કોટીક વારણે, તનમન પ્રાણઆધાર. ૧
કહા કહુ રસના એકહે નહી લક્ષ કરોડ;
કેસે કરકે વર્ણવું, દાસ સદા કરજોડ. ૨

ઈતિ શ્રીગોવર્દ્ધનવાસિ સમાપ્ત.

અથ શ્રીસુંદરવહુજી કૃત ચિંતનનું ઘોલ.

(રાગ-કેદારો.)

નંદનંદન સખી સુંદર વહાલો, ચિંતન તેનું કરિયેજી;
ત્રિવિધ તાપ વામેં સંસારી, લોકલાજ નવ ધરિયે. ચિંતન. ૧
શ્રીગોવર્ધ્ધન વૃંદાવન જમુના, પુલિન કુસુમ દ્રુમ ફુલ્યાંજી
સુંદર કુંજ બહુત વનવેલી, ફલભારેં સઉ ઝુલ્યાં. ચિંતન. ૨
કોયલડી કુહુકુહુ રસમાતી, હંસ મોર સહુ ટોલાં જી;
કુસુમ કુસુમપ્રતિ મધુકર ગુંજે, ગાન મધુર સ્વર બોલ્યાં. ચિંતન. ૩
જલતરંગે શ્રીયમુના માતા, ફુલ્યા કમલ અનંતાં જી;
સીતલ પવન સૌરભ સુખકારી, ત્રિવધ વાયુ વહંતાં. ચિંતન. ૪
ચહુંદિશ અંબ કંદમ જુ શાખા, બહુવિધ વેલી લાંબી જી;

નૂતન પાંન કુસુમ પરવાલી, લટક રહી બહુ આંબી. ચિંતન. ૫
કેતકી ચંપક ગુલાબ માધવી, વેલી સકલ વન છાઇ જી;
મણિમાણિકમય ભુમિ બિરાજે, અદ્ભુત કુંજ બનાઇ. ચિંતન. ૬
તકિયા ગાદી સેજ ગલીચા, ફુલ તણા તહાં સોહે જી;
ફુલ તિવારી ચૌક ચંદ્રવા, મધુપ ગંધ રસ મોહે. ચિંતન. ૭
રૂપ અનૂપમ વ્રજની નારિ, સોળે શૃંગારે સારી જી;
નાના કેલિ કરેં રસમાતી, સંગેં લાલબિહારી. ચિંતન. ૮
બહુવિધ નારિ રંગ રંગ સારી, અંગ વીજલીં ચમકે જી;
ચરણા ચોલી ભૂષણ ભારી, લટકે ઝાંઝર ઝમકે. ચિંતન. ૯
કુંજ તિવારી નવલ વિહારી, રાધા મોહન સોહે જી;
લલિતાજી ત્યાં પાન ખવાડે, નિરખી નિરખી મન મોહે. ચિંતન. ૧૦
એક મુઠા એક વીજણા ઢોરેં, એક તો કુસુમ બનાવે જી;
એક કુસુમ લે હાર બનાવે, આપણે હસ્ત પહેરાવે. ચિંતન ૧૧
ત્યાં એક સુંદરી ચરણ તલાંસે, ખોલા માંહે લીધા જી;
નખમણીને અજવાળે દીઠાં, સોલે ચિન્હ પ્રસિદ્ધ. ચિંતન. ૧૨
પ્રથમ દક્ષણ ચરણ વિચારી, ધ્વજ અંકુશ નિહાળે જી;
પ્રફુલ્લિત કમલ રસભર્યાં દીસે, વજ્ર દુઃખ સર્વે ટાળે. ચિંતન. ૧૩
સાથીઓ મંગલ સુખકારી, અષ્ટકોણ ઐશ્વર્ય દાતા જી;
જવ ઉર્ધ્વરેખા કલશ ભર્યા, રસ નિરખ નિરખ સૌમાતા. ચિંતન. ૧૪
ત્યાર પછી સખી વામ ચરણનાં, ચિન્હ નિરખવા લાગી જી;
પ્રથમ ગોપદ જાંબુ દેખીને, મચ્છતણી લેહ લાગી ચિંતન. ૧૫
દીઠું ધનુષ જગત જયકારી, પાછલથી ત્રિકોણ જી;
અર્ધચંદ્ર સાતલ સુખકારી, મોક્ષદાયી વ્યોમાન. ચિંતન. ૧૬
નવસત ચિન્હ ચરણતલે શોભા, રક્તવરણ રસ ભારી જી;
દશ નખચંદ્ર મણીની શોભા, કોટિ ચંદ્ર દ્યુતિ હારી. ચિંતન ૧૭
નખમણિ જોત હૃદયમાં આવે, કોટિ તિમિર અઘ કાપે જી;
પુષ્ટિ પ્રકારે અનુભવ પાછે, અધરામૃત હરિ આપે. ચિંતન. ૧૮
ઉપર ભાગે કુંકુમ શોભા, તુલસી સૌરભ ખાણી જી;
ઉંચેથી વનમાલા સુંદર, ચરણકમલ પરસાણી. ચિંતન. ૧૯
દિવ્ય કનકમણિ માણિક હીરા, રત્ન જડિત છબિ રાજે જી;
જેમજેમ પ્રભુજી ચરણ ચલાવે, નૂપુર કિંકિણી વાજે. ચિંતન. ૨૦

જંઘા ઘુંટુરૂપ ઉરુ દે શોભા, કદલીસ્થંભ સમાને જી;
પૃષ્ઠભાગતેં ભારી દીસે, નિતંબ અતિરસ દાંને. ચિંતન. ૨૧
કટિતટ પીતાંબરની શોભા, દિવ્ય કનક છબી રાજે જી;
ચંચલ થાયે વાયુવશથી, ચમક દામિની લાજે. ચિંતન. ૨૨
રસનાવલિ રસિક મન મોહે, રૂપ અનૂપમ દીસે જી;
કટિતટ ઉપર શોભા નવલી, ભુષણ સકલ વિશેષે. ચિતન. ૨૩
નૃત્યસમે ત્યાં રૂણઝુણ વાજે, શોભા તે શી કેહેવાય જી;
ઘૂઘરડી એ કામણગારી, નિરખ ચકિત મન થાયે. ચિંતન. ૨૪
નાભી ગંભીર ને કટિ પાતલડી, સિંઘ બાપડો લાજે જી;
અંગઅંગ શ્યામ સુભગતા સીમા, ચંદન લિપ્ત બિરાજે. ચિંતન. ૨૫
નાભી હૃદય રોમાવલિ રાજે, નાના અલિગણ પંક્તીજી;
પીન વિશાલ ઉરસ્થલ શોભા, કૂચ કુંકુમની સંગતી. ચિંતન. ૨૬
તે ઉપર વૈજયંતી માલા, કંઠથી કટિલગ આવી જી;
દિવ્ય કનક નવરત્ન જડિત, સુજશ સકલ સુછાઇ. ચિંતન. ૨૭
તારાગણ મોતીની માલા, મધ્યતે દુગદુગી પ્રોઇ જી;
સોનાની નિર્મિત મણિમાલા, ગુંજામાલા સોઇ. ચિંતન. ૨૮
ઉપર શ્રીવત્સલાંછન સોહે, તેતો લક્ષ્મી ધામ જી;
સોના સુત્રે મણી પરોયો, કૌસ્તુભ તેનો નામ. ચિંતન. ૨૯
કંઠે પહેરી ઉરપર સોહે, રાતા રંગે વાંને જી;
જ્યોતિ અનૂપમ મધુર રસાલી રવિશશિ કોટિ સમાને. ચિંતન. ૩૦
ત્રિવલિ કંઠ કનકની દુલરી, શોભા રસિક બિરાજે જી;
કુંદ કુસુમનિ માલા પહેરેં, રાજિત ભક્ત સમાજે. ચિંતન. ૩૧
બાંહે બાજુબંધ દિવ્ય કનકના, ફુમકડા ત્યાં લટકેજી;
કર કંકણ મોતીના બેરખા, પોહોંચી હીરા ઝલકે. ચિંતન. ૩૨
બીજી દશનખ જોત રસાલી, હસ્તતલી તે લાલ જી;
મુરલી સુંદર સપ્તરંધ્ર સ્વર, બાજે પરમ રસાલ. ચિંતન. ૩૩
બાહુ અજાનુસ્કંધ અતિ સુંદર, પીતપિછોડી ઓઢી જી;
સુંદર નારી શ્યામ નિહારેં, ભવદુઃખ લજ્જા છોડી. ચિંતન. ૩૪
ચિબુક વજ્રભૂષણ અતિ ઝલકે, અધરબિંબ રસ રાતાં જી;
દંતપંક્તિ તે કુંદકલીસી, મંદહાસ રસમાતા. ચિંતન. ૩૫
નાસા સુંદર ચાંચ સૂડાની, નકવેસર નંગ ઝલકે જી;

ગજમોતી તે અદ્દભૂત દીસે, અધરબિંબ પર લલકે. ચિંતન. ૩૬
ગંડતે સરસ વિશાલ મનોહર, ચંદન ચિત્ર લિખાવ્યાંજી;
શ્રમજલ કણિકા અલક મધુપસમ, કાજળસરસ શોભાવ્યાં. ચિંતન ૩૭
મકર મનોહર કુંડલ કાંને, જોતી ઝલક રવિ લાજે જી;
સાંખ્યયોગ તે બેઉ જાણો માણિક રત્ન બિરાજે. ચિંતન. ૩૮
મોર મુકુટ સિર દિવ્ય કનકના, નંગ અમોલિક ઝલકે જી;
અર્ધ્ધચંદ્ર આકારે દીસે મોતી બાજુ લલકે. ચિંતન. ૩૯
ચિત્ર કપોલ તિલક છબિ રાજે, અલકાવલી અતિ ભારી જી;
ભ્રકુટી ઇંદ્રધનુષસી દીસે, કંદર્પમાન નિવારી. ચિંતન. ૪૦
નયનકમલ તેં અતી રસભીના, દીર્ઘ કમલ સમાન જી;
અતિ ધુર્ણિત અતિ લોહિત લોને, ફીકી કરે સનમાન. ચિંતન. ૪૧
પ્રેમસમુદ્ર કૃપારસ ભીની, રસબસ ચંચલતાઇ જી;
સુંદર મુરલી સુધારસ પૂરે, મધુરે મધુર બજાઇ. ચિંતન. ૪૨
તેવી સુંદરી સંગે રાધા રૂપ માધુરી સોહે જી;
સુંદર દાસી ચરણ તલાંસે, નિરખિ નિરખિ મન મોહે. ચિંતન. ૪૩
અંગ સૌરભ તુલસીની માલા, લીલા કમલ ફિરાવે જી;
સૌરભ રસથી મોહ્યા અલિગણ, ગુંજત અંગ લપટાવે. ચિંતન. ૪૪
ચરણકમલ તે લોહિત વરણે, અગંતે કનક સમાને જી;
નવ ષટ ચિન્હ નિહાલે રસસું, તારપછી નખ બાંને. ચિંતન ૪૫
અણવટ વિછિયા નૂપુર સોહે, કુસુંબી કોરે સાડી જી;
નીલાંબર તપ રાતા ચરણા, શ્યામ કંચુકી ગાઢી. ચિંતન. ૪૬
જંઘા ઊરુ છે કદલી જેવી, પુષ્ટિનિતંબ છબિ ભારી જી;
નાભિ ગંભીરને કટિ કેસરીની, કિંકિણિની છબિ ન્યારી. ચિંતન ૪૭
મુકતામાલ દુગદુગી ચોકી, રત્ન ખચિત બહુ હાર જી;
ઉર વિશાલ પયોધર ભારી, દુલરી તેજ અપાર. ચિંતન. ૪૮
કાલીગાંઠી તિનમની શોભા, કંઠ કુસુમની માલા જી;
કૂચ કુંકુમ અતિ સુંદર લીપ્યા, મૃગમદ પત્ર રસાલા. ચિંતન. ૪૯
બાજુબંધ રત્ન સુખકારી ચૂરી કંકણ સોહે જી;
પોહોંચી વીંટીને હાથ સાંકલાં, અંગૂઠડી મન મોહે. ચિંતન. ૫૦
બંધુક વરણે અધર રસાલ, દંત તે દાડિમ બીજ જી;
નકવેસરનું મોતી ઝલકે, મંદહાસ તે બીજ. ચિંતન. ૫૧

કરણ ફુલ તે કાંને સોહે, ચિત્રિત ગંડ વિશાલ જી;
ચંચલ નયન કમલેં રંગીલી, મોહ્યા ગિરિધરલાલ. ચિંતન. ૫૨
મૃગમદ આડ લલાટ બિરાજે, ભૃકુટી ધનુપ સમાન જી;
કાજળ નયન ચિકુરલર લટકે, ટીલડી તેજ નિધાંન. ચિંતન. ૫૩
શીશફુલ સેથો રાખલડી, માથે કુસુમ ભરાવ્યાં જી;
બહુદિશ દામિની રત્નજડિત, સુ પીઠ ગોફણા ફાવ્યા. ચિંતન. ૫૪
કંઠ હાથ મોહનજી મહેલી, ચાલી ચરણને ચાલે જી;
સુંદર શ્યામ અધરરસ ભોગી, રસવશ ચકિત નિહાલે. ચિંતન ૫૫
દાસી સુંદરિ ચરણે લાગી, યે સુખ નિરખુ ને ગાઉં જી;
વારંવાર જોઇને રીઝું, વલિ વલિ વારણે જાઉં. ચિંતન. ૫૬
કુંજભુવનની કોમલ ભુમિ, છાયા સરસ રસાલ જી;
જલતરંગને યમુના ઘેહેરી, રાધા મોહનલાલ. ચિંતન. ૫૭
ક્રીડારસ વશ શ્યામ પધાર્યા, સંગે સર્વ વ્રજનારી જી;
નાચે ગાવે ભાવ દેખાડે, વિલસે લાલબિહારી. ચિંતન. ૫૮
હાથ નચાવે ચરણ ચલાવે, કટિની મોડન મીઠીજી;
નયન ચલાવે તાલ મિલાવે, અદ્‌ભૂત ગતિ મેં દીઠી. ચિંતન. ૫૯
રાધા નાચે મોહન નાચે, નાચે સઘળી નારી જી;
થેઇ થેઇ બોલે તાલ વજાડે, ક્રીડારસ વશ ભારી. ચિંતન. ૬૦
કંકણ વાજે કિંકિણી વાજે, નૂપુર સકલ સમાજે જી;
તાલ મૃદંગ વિવિધ રસ વાજે, સંગિતેં સૂર સાજે. ચિંતન. ૬૧
ક્ષણ એક આલિંગન દે ભાજે, ક્ષણ એક વદન નિહાળેજી,
ક્ષણ એક અધર સુધારસ પાયે, ક્ષણ એક અંતર ટાળે. ચિંતન. ૬૨
એકની ચોલી ચરણા તાંણે, એકને આંખ મિચાવે જી;
તતક્ષણ છમકલડો કરી નાસે, તતક્ષણ આવી મનાવે. ચિંતન ૬૩
એક સખીના પાણી ગ્રહીને, ફુંદડી ભ્રમર ભમાવે જી;
પીન પયોધર ઉરસું ભીડી, તનના તાપ સમાવે. ચિંતન. ૬૪
ફૂલ્યાં ફૂલ્યાં કમળ ઉછાળે, કંદુક માર ચલાવેજી;
પીતાંબર લઇ માથે મૂકે, નાના નાચ નચાવે. ચિંતન. ૬૫
ક્ષણ એક કુંજ મુની થઈ બેસે, સાથ સકલને ખિજાવેજી;
પાછલથી ઉર અંતર ભીડી, ચુંબન કરી રિઝાવે. ચિંતન. ૬૬
ક્ષણ એક લંબ કદંબ ચઢીને, શાખા ડાળ ઝુલાવેજી;

ક્ષણુ એક બીજી ડાળ ગૃહીને, વનચર સકલ ખિજાવે. ચિંતન. ૬૭
ક્ષણુ એક ધાઇ પાછલથી આવે, ક્ષણુ એક આંખ મિચાવેજી;
ક્ષણુ એક મધ્ય સભામાં આવી, શ્રીહસ્ત કંઠ ધરાવે. ચિંતન. ૬૮
સપ્તસુરન ધુની મુરલી વજાડે, અધર સુધારસ પાયે જી;
મધુર રાગ કેદારો આલાપે, નિજજન સર્વ વશ થાયે. ચિંતન. ૬૯
તાન બંધાન વિવિધ રસ સીંચે, સુખનાં તરંગ ચલાવેજી;
મોહ્યા નિજજન પ્રીતમ ઉપર, રસના ઓઘ ઢલાવે. ચિંતન. ૭૦
મોહ્યા પંખી મૌન થઇ બેઠાં, તરૂ મધુધારા વરખેજી;
ઝરે પાષાણુ જલ સ્થિર થાયે, મૃગગણુ એકટક નિરખે. ચિંતન. ૭૧
રાસ રચ્યો રસકેલિ મનોહર, તાનમાન બંધાન જી;
તાંડવ તાન ઉરપ લેઇ નાચે, બિચબિચ મધુરે ગાન. ચિંતન. ૭૨
નવ નવ રાગ રંગ રસ જામે, નૂપુર કિંકણી વાજે જી;
તાતાથેઇ થેઇ થેઇયા નાચે, રસ સંગીતે સાજે. ચિંતન. ૭૩
કુંડલ લોલ નયનના ચાળા, બંધ કંચુકી ટૂટેજી;
સિથિલિત હાર ચીરમણિમાલા, કુસુમહાર કચ છૂટે. ચિંતન. ૭૪
આલિંગન ચુંબન રાસક્રીડા, રાસ વિલાસે થાયેજી;
કુચ કઠોર શ્રીહસ્તે ભીડીને અધર સુધારસ પાયે. ચિંતન. ૭૫
કુંજ નિકુંજ સેજ સમારી, કુસુમ પ્રવાલ સુધારે જી;
સ્થલ સુંદર સંજોગ કરીને, રાધા સંગ પધારે. ચિંતન. ૭૬
રતિરસ દાન કરણુ મનમોહન, કુસુમ સેજપર રાજે જી;
ષટઋતુ સુખદ સમીપે સેવે, પવન ત્રિવિધ સુખ સાજે. ચિંતન ૭૭
છોડે બંધ વસન બહુ ટાલે, રતિરસ આતુર થાયે જી;
ગાઢાલિંગને અંગો અંગભીડિને, અધર સુધારસ પાયે. ચિંતન. ૭૮
તરલિત અંગ રંગરસ વસથી, નૂપુર કિંકિણી વાજે જી;
ઉરજ ઘાત નખપાત રદનકર, રતિરસ કેલિ બિરાજે. ચિંતન. ૭૯
વિપરિત ભાંતિ વિવિધરસ ક્રીડા, કુંજરંધ્ર સખિ પેખેજી;
નિરખિ નિરખિ મુખ અતિરસ પામે, જન્મ સફલ કરિ લેખે. ચિંતન.૮૦
પદરજ વંદે સુંદર દાસી, ચરણુ હ્રદામાં ધારેજી;
કૃચ કઠોરસુ ભીડે નારી, હ્રદય તાપ નિવારે. ચિંતન. ૮૧
મંજન ચરણુ કરે નિજદાસી, સુંદર પાન ખવાડે જી;
અરસપરસ ખાયે ખવરાવે ચરવિત સખિ મુખ ધારે. ચિંતન. ૮૨

અરસપરસ શૃંગાર કરાવે, ભૂષણ વસન સમારે જી;
રતીસમેં જાણી સુંદર વહાલો, યમુનાજલ પાઉં ધારે. ચિંતન. ૮૩
નવલકિશોર નવલ વ્રજનારી, જલક્રિડારસ રીઝે જી.
માંહેમાંહે પ્રેમ મગનસું, છાંટે રંગરસ ભીજે. ચિંતન. ૮૪
એક સીંચે એક સેન બતાવે, એક તે પ્રેમ નિહાળે જી;
ટૂટે બંધ વછૂટે સાડી, લીલા અંબુ ઉછાળે. ચિંતન. ૮૫
છૂટે કેસ વસન જલધારા, ધાઇ ધાઇ અંગ લપટાવે જી;
રસવશ થઇ અંગોઅંગ ભીડી, અધર સુધારસ પાવે. ચિંતન. ૮૬
ટૂટે હાર ચીર બંધ છૂટે, ચોલી બંધ નીવારે જી;
અંગોઅંગ અમિત રસ ભીનેં, શ્યામા શ્યામ બિહારી. ચિંતન. ૮૭
ફૂલી નિકુંજ સમીપેં પધાર્યા, ફરી શૃંગાર કરાવે જી;
વસન આભૂષણ કુંકુમ ઉરસૂં, માથે કુસુમ ભરાવે. ચિંતન. ૮૮
શ્યામા શ્યામ શૃંગાર કરીને, ચંદન ચિત્ર બનાવે જી;
મુખ તાંબૂલ મધુર રસ ભીના, યુવતિ યૂથ સંગ ભાવેં. ચિંતન. ૮૯
એકતો નયન માધુરી નિરખે, એકતો વદન નિહાલે જી;
એકતો અધરસુધારસ ચાખે, ચાખી ઉરછબિ સાલે. ચિંતન. ૯૦
નવ તરૂણી જોબન મદમાતી, ચંચલ નયન વિશાલે જી;
વલ્લભ વલ્લભીસું પ્રેમ જણાવે, કંઠ બાંહેલડી ઘાલે. ચિંતન. ૯૧
મંદ મરાલચાલ ચાલે મોહન, ગજ ગતિ ચાલે ગોપી જી;
કરિણીયૂથ મહામત હાથી, નંદકુંવર સંગ ગોપી. ચિંતન. ૯૨
લલિત ત્રિભંગી નવ નવરંગી, રસિક શિરોમણિ રાધા જી;
સંગ નિકુંજ સમીપેં પધાર્યા, વાધ્યો રંગ અગાધા. ચિંતન. ૯૩
સખી એક છાક લઇ આવી, બહુવિધ મેવા લાવી જી;
નાનાવિધ પકવાન મીઠાઇ, શ્રીહરિનેં મન ભાવી. ચિંતન. ૯૪
આરોગે પ્રભુ અતિશે પ્રીતે, વ્રજનારીનેં સંગેજી;
એક એકને ખાય ખવરાવે, ક્રીડા ઉદિત અનંગે. ચિંતન. ૯૫
લીલા લલિત મન ગાઇ વિચારે, અંતર અનુભવ કરિયે જી;
પ્રથમ શ્રીવલ્લભ ચરણ રેણુની, આશા મનમાં ધરિયે. ચિંતન. ૯૬
કામ ક્રોધ મોહ મદ મચ્છર, લોભ લાલસા તજિયે જી;
સમાધિ ભાષા નિત્ય વિચારી, શ્રીવલ્લભ પદ ભજિયે. ચિંતન. ૯૭
સેવા સ્મરણ કથા વાર્તા, વૈષ્ણવજનસું પ્રીતે જી;

નિત્ય ગોષ્ટિ વૈષ્ણવસું વહાલી, પ્રેમરંગની રીતેં. ચિંતન. ૯૮
સ્તુતિ નિંદા બે ત્યાગ કરીને, અસત્ય સંગ નિવારો જી;
હરખ શોક ટાલો મનમાંથી, ચરણ કમલ ચીત્ત ધારો. ચિંતન. ૯૯
વિષયવાસના મૂલ ન કરિયે, સંગ અનોખો ટાળો જી;
રાગ દ્વેશ મનમાં નવ ધરિયે, શ્રીહરિ નિત્ય નિહાળો. ચિંતન. ૧૦૦
જુઠું કટુક વચન નહિ બોલો, સુખ દુઃખ સમકરિ રાખો જી;
કપટ કલેશ મૂર્ખતાવાણી, માનઅપમાન સઉ સાંખો. ચિંતન. ૧૦૧
શ્રીવલ્લભપદ કમલ વિચારો, આજ્ઞા રંચક ન ટાળો જી;
મારગ રીતે તત્પર રહીને વચન પ્રભુજીના પાળો. ચિંતન. ૧૦૨
સત્ય વચન મુખ માધુરી વાણી, પ્રેમ નિરંતર રાખો જી;
સીતલ ભાવ સંતોષે રહેવું, કઠિણ વચન નવ ભાખો. ચિંતન. ૧૦૩
વિવેક વિચારે દીનતા રાખો, ધીરજ કરિ દુઃખ સહેવું જી;
વ્યાપક સર્વે કૃષ્ણ વિચારો, સાક્ષીવત્ થઈ રહેવું. ચિંતન. ૧૦૪
પુષ્ટિ પ્રકારે સેવા કરિએ, ભજન ભાવસૂં કીજે જી;
વૈષ્ણવજનસૂં પ્રીત ઘણેરી, કૃષ્ણ કથા રસ પીજે. ચિંતન. ૧૦૫
નખ સિખ રૂપ વિચારે ગાવે, અનુદિન ચીંતવન કરિયે જી;
વિગત રાગ સંસાર ભૂલાવે, લીલામાં ચીત્ત ધરીયે. ચિંતન. ૧૦૬
અષ્ટોત્તરશત પદ તે મણિકા, નિશદિન મુખશું ફેરો જી;
રાધા મોહન ગોપી સંગે, ક્રીડા અનુદિન હેરો. ચિંતન. ૧૦૭
દાસી સુંદરી જાય બલિહારી, પ્રેમ હરષ સુખ ગાયે જી;
શ્રીવલ્લભપદકમલ કૃપાથી, આનંદ પુલકિત થાયે. ચિંતન. ૧૦૮

ઈતિ શ્રીસુદરવહુજીકૃત ચિંતનનું ધોલ સમાપ્ત.

अथ श्रीवनजात्रा लिख्यते.

श्रीगोपालकृष्णाय नमः ॥ श्रीगोपीजनवल्लभाय नमः ॥

પ્રથમ શ્રીવલ્લભજીને જાણું રે, શ્રીગુરૂદેવના ચરણે ચીત્ત આણુ રે;
વ્રજભૂમીના ચરિત્ર વખાણું, ચાલો વનજાત્રાના સુખ લઇયેરે. ૧
શ્રીગુસાંઇજીએ કીધો વિચારરે, વનજાત્રા કરવા નિરધારરે;
વ્રજભૂમીની લીલા અપાર. ચાલો. ૨

શ્રીવિઠ્ઠલ પ્રભુ પરમ દયાલરે, સેન આર્તિ કરી તતકાલરે
સાથે લીધા શ્રીવલ્લભલાલ, ચાલો. ૩
સંવત સોલસેંની સાલ રે, ભાદરવા વદિ દ્વાદશી સારરે;
વહાલો ઉતર્યા શ્રીજમુનાજી પાર. ચાલો. ૪
પધાર્યા શ્રીવિઠ્ઠલ નાથરે, ચાલ્યો રસિક વૈષ્ણવનો સાથરે.
સૌને મસ્તક ધરિયા છે હાથ. ચાલો. ૫
ત્યાંથી આવ્યા શ્રીમથુરાજી માંહ્યરે, હાથજોડ કરી છે ત્યાંયેરે;
વિશ્રાંતઘાટ શ્રીયમુનાજી ન્હાયે. ચાલો. ૬
શ્રીવલ્લભ પ્રભુની બેઠક છે ત્યાંયેરે, દર્શન કરીને ત્યાં ભોગ ધરાયેરે;
પછી પરિક્રમા કરવાને જાયે. ચાલો. ૭
ત્યાંથી સત્તઘરા માંહે જઇયેરે, બિજા અનેક ધામ સર્વે કહિયેરે;
કૂપ સપ્તસાગર કૃષ્ણ કૂપ લહિયે. ચાલો. ૮
ત્યાંથી મધુવન જઇને રહિયેરે, ત્યાં મહાપ્રભુજીની બેઠક કહિયેરે;
ભોગ ધરિને તાલવન જઇયે. ચાલો ૯
કમોદ વનના તે દર્શણ કરીયેરે, ગ્વાલમંડલી કરીને છાક ધરીયેરે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે અનુસરીયે. ચાલો. ૧૦
સાંતનવનમાં સાંતનકુંડ ન્હાયારે, વહાલો વનમાં પધાર્યા પ્રભુ ત્યાંહારે.
પ્રભુ સાત વરસના આવ્યારે, ત્યાંહા સતુવાના ભોગ ધરાવ્યા. ચાલો. ૧૧
વહાલા વનમાં પધાર્યા પ્રભુ આપરે, ત્યાં થયો ગાયસિંધનો મીલાપરે;
કૃષ્ણકુંડ ન્હાઇને ઢાલા છાપ. ચાલો. ૧૨
ત્યાં મહાપ્રભુજીની બેઠકનો છે ધામરે, ત્યાંહાં બોહોલી ગાયના છે ઠામરે;
દર્શણ કરતાં પુર્ણ કરે કામ, ચાલો. ૧૩
ત્યાંથી જીકન ગામમાં જૈયેરે, શ્રીબલદેવજીના દર્શણ પૈયેરે;
રેણુકુંડ બલભદ્ર કુંડ ન્હૈયે. ચાલો. ૧૪
શ્રીકુંડ ન્હાઇને પાવન થઇયેરે, રાધાકૃષ્ણ કુંડે જઇ ન્હાઇરે;
શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલની બેઠક ચિત્ત લઇયે. ચાલો. ૧૫
રાજ કદમ મુગટ દર્શન કરિયારે, ચવર કૃષ્ણવડ જોઇ મન હરિયારે;
ત્યાંહાં કૃષ્ણકૂપે જલ ભરિયા. ચાલો. ૧૬
ત્યાંહાં પાંચ પાંડવના છે ઝાડરે, છઠ્ઠો વૃક્ષ નારાયણ અવતારરે;
ત્યાં શ્રીઠાકુરજીના દર્શન થાય. ચાલો. ૧૭
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક ચિત્ત ધરિયેરે, ત્યાંહાં ભોગ ધરિને અનુસરીયેરે;
ત્યાંથી શ્રીજીના દર્શન કરિયે. ચાલો ૧૮

નારદકુંડ કુસ મોખર વંનરે, ત્યાં છે રત્ન સિંઘાસન ધન્યરે;
ત્યાં ઓધવજી થયા પ્રસન્ન. ચાલો. ૧૯
ત્યાંથી માનસી ગંગા જઈ ન્હાઇયેરે, મોટો ચક્ર તિરથ ત્યાં કહિયેરે;
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે જઇયે. ચાલો. ૨૦
ત્યાંહાં બ્રહ્મકુંડના સ્નાનરે, દાણ ઘાટે લિધા પ્રભુ દાણરે;
વ્રજ જુવતીનાં રાખ્યાં માન. ચાલો. ૨૧
ત્યાંથી ચાર કુંડ તે કહિયેરે, રણમોચન પાપમોચન ન્હાઇયેરે;
ધર્મરોચન ગૌરોચન જઇયે. ચાલો. ૨૨
લીધી જમુનાવતાની વાટરે, ત્યાંહાં શ્રીજમુનાજીનો ઘાટરે;
અડીંગમાં દાણ લઇને ફોડયા માટ. ચાલો. ૨૩
ત્યાંથી ગામ પરાસોલી જઇયેરે, ચંદ્રકૂપને વડ ત્યાં કહિયેરે;
ત્યાંહા ચંદસરોવર ન્હાઇયે. ચાલો. ૨૪
ત્યાંહાં બ્રહ્મરજની કરિને રાસરે, વ્રજભકતની પૂરી આશરે;
ષટ માસની કીધી રાત. ચાલો. ૨૫
ત્યાં બેઠક શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલવરનીરે, ત્યાંહાં સામગ્રી ભોગ ધરીનેરે;
ત્યાંહાં સેવા કરો પુલઘરની. ચાલો. ૨૬
શંકર્ષણ ગંધર્વકુંડ ન્હાઇયેરે, શ્રીબલદેવજીના દરર્શને જઇયેરે;
આનોરમાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક કહિયે. ચાલો. ૨૭
ત્યાંથી ચાલી ગોવિંદકુંડ ન્હાયેરે,
ત્યાં તો જન્મ તણા દુઃખ જાયે. ચાલો. ૨૮
શ્રીજીના હસ્તાક્ષરના છે ચીન્હરે, ત્યાં મુગટ ટોપીના દર્શનરે;
ત્યાંહા ચતુરા નાગાના છે વન. ચાલો. ૨૯
અપછરા કુંડ થઈ શ્યામ ઢાક જાયરે, ત્યાંહાં શ્રીજી ચરાવે છે ગાયરે;
ત્યાં સુગંધી શિલા કહેવાય. ચાલો. ૩૦
સિંઘાસન ગઢિયા મનભાવેરે, ત્યાંહાં પાધનાપેંચ કહાવેરે;
પ્રભુ નૌકા કરી રમ્યા તે સુહાવે. ચાલો. ૩૧
સુરભી ગાયતણા ખુરની રેખોરે, ઐરાવત હાથીના પગ ત્યાં નિરખોરે;
શ્રીજીના ચરણ ચીન્હ જોઈ હરખો. ચાલો. ૩૨
સિંદુરી સિલાએ સિંદુર થાયેરે, શ્રીપ્રીયાજીની માંગ ભરાયરે;
ત્યાં કાજલી વાજણી સિલા કેહેવાયે. ચાલો. ૩૩
પુછરી થઇને સુરભીકુંડ ન્હાઇયેરે, ત્યાંહાં રામદાસજીની ગુફા કહીયેરે;
ગોવિંદસ્વામિ કદમ ખંડી જઇયે. ચાલો. ૩૪

શ્રીગોવર્દ્ધન પુજા કરવાનો ઠામરે, શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક સુખધામરે;
ત્યાં ગોપાલપુર છે ગામ. ચાલો. ૩૫
ત્યાં છે સાત મંદીર તે કહિયેરે, શ્રીગુસાંઇજીની બેઠકે જૈયેરે;
એતો નયણે નિરખી સુખ પૈયે. ચાલો. ૩૬
શ્રીગિરિરાજની પૂજા કરવીરે, ત્યાંહાં સામગ્રી ભોગ ધરવીરે;
સુંદર સિલા જોઇને અનુસરવી. ચાલો. ૩૭
દંડવતી સિલાએ દંડ કીજેરે, ત્યાંહાં રૂદ્રકુંડ જોઈ લીજેરે;
ઢાંક ચોગાનમાં ચિત્ત દીજે. ચાલો. ૩૮
ત્યાંથી જાન અજાનવૃક્ષ જઇયેરે, ત્યાંહાં વ્રજભક્તે પુછયું તે કહિયેરે;
ત્યાંથી પ્રભુજી પધારયા તે સુખ લઇયે. ચાલો. ૩૯
ગુલાલ કુંડમાં ગુલાલ બહુ વરષેરે, તે જોઇ જોઈ મનડાં હરષેરે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક સુખ દર્શે. ચાલો. ૪૦
ત્યાંહાં વિલછુ કહિયે શુભ નામરે, કદમ ખંડી ગાંઠોલી છે ગામરે;
એ શ્રીગોવર્દ્ધનના સર્વે છે નામ. ચાલો. ૪૧
પરમંદરા કૃષ્ણકુંડ ધામરે, તે શ્રીદામા સખાના છે ગામરે;
ત્યાં પ્રભુ છાક આરોગ્યા પૂરી હામ. ચાલો. ૪૨
બદ્રી કુંડ આદી બદ્રી ધામરે, બદ્રીનારાયણ લીલાનો છે ઠામરે;
અલક ગંગા નદીનું છે નામ. ચાલો. ૪૩
નવનિતના પર્વત છે રસખાણેરે, ઇંદ્રાલીમા ગાય ચરાવી ઇંદ્રિજાણેરે;
ઇંદ્રિકુંડ કૂપ ત્યાં વખાણો. ચાલો. ૪૪
કામ વનની પરીક્રમા કહિયેરે, ત્યાંહાં વિમલ કુંડમાં ન્હાઇયેરે;
લુકલુક આંખ મિચામણ જઇયે. ચાલો. ૪૫
ચરણ પહાડી ચરણ પ્રભુ ધરિયારે, વ્રજભકતને ચકિત કરિયારે;
છાક આરોગ્યા હરખ મન ધરિયા ચાલો. ૪૬
નંદબટમાં પ્રભુજી બેઠારે, સુરભી કુંડમાં ન્હાવા પેઠારે;
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે જઈ ભેટયા ચાલો. ૪૭
ત્યાંહાં ત્રિસની સિલાપર આવ્યોરે, વ્યોમાસુર ગુફા ત્યાં જાવારે;
દૈત્ય મારીને ઔગોપ લાવ્યા. ચાલો. ૪૮
ભોજન થાલીએ ભોજન કીધાંરે, સખા મંડલીમાં બહુ સુખ દીધાંરે;
માનસી કુંડમાં આચ્મન લીધાં. ચાલો. ૪૯
હવે ગામ કહિયે કનવારારે, ત્યાં પ્રભુ આરોગ્યા કુંડ બારારે;
વ્રજભક્તના કારજ સારયા. ચાલો. ૫૦

કદમ ખંડી સુનેરાની સારીરે, ત્યાંહાં રાસ રમ્યા ગિરિધારીરે;
ત્યાં શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠક સુખકારી. ચાલો. ૫૧
ચિત્રવિચિત્ર સિલા શુભ ઠામરે, ત્યાં શ્રીબલદેવજીનો ઉંચો ધામરે;
ત્યાંહાં રાસ રમ્યા બલરામ. ચાલો. ૫૨
ત્યાંહાં દેહકુંડના સ્નાનરે, ત્યાંહાં સુવર્ણના કરો દાનરે;
દ્વિજજનનાં કરયાં સન્માન. ચાલો ૫૩
હવે ત્યાંથી જૈયે બરસાનેરે, કરો ભાનોખરના સ્નાનરે,
ત્યાંહાં રાજ કરે વૃષભાન. ચાલો. ૫૪
ત્યાં શ્રીરાધાજી રૂપ નિધાનરે, તેઉની અષ્ટ સખી છે સુજાણરે;
તે તો બહુ વિધિના કરે ગાંન. ચાલો ૫૫
ત્યાંથી નોવારી ચોવારી જઇયેરે, ત્યાં રત્નકુંડ દોહોલીકુંડ કહીયેરે,
વલી મોહનીકુંડ ત્યાં લહિયે. ચાલો. ૫૬
માનગઢમાં તે માન જણાવ્યારે, દાણ ઘાટમાં તે દાણ ચુકાવ્યારે,
દધીને સાટે નૃત્ય કરાવ્યા. ચાલો ૫૭
ગેહેબર વન સાંકરીષોર આવ્યારે, ત્યાંથી પ્રભુજી વનમાં સદ્ધાવ્યારે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક મન ભાવ્યાં. ચાલો. ૫૮
વિલાસગઢમાં વિલાસ રાસ કરિયારે, મોરકુટિમાં મોર રૂપ ધરિયારે;
નૃત્ય કરી શ્રીરાધાજીના મન હરિયા ચાલો. ૫૯
ત્યાંથી પીરિપોખર ત્યાં ચાલોરે, જઇને સંકેત વનને નિહાલોરે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકમાં મ્હાલો. ચાલો. ૬૦
ત્યાંથી સંકેતવનમાં પધારયારે, પ્રેમ સરોવર પ્રેમ વધાર્યારે;
વ્રજભક્તના કારજ સારયા. ચાલો. ૬૧
ત્યાં શ્રીગુસાંઇજીની બેઠક છાજેરે, શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક ત્યાં રાજેરે;
કૃષ્ણકુંડ કદમ ખંડીમાં ગાજે. ચાલો. ૬૨
ત્યાં શ્રીચંદ્રાવલીની કુંજરે, ત્યાંહાં ચંદ્રાવલી છે કુંડરે;
શ્રીગુસાંઇજીની બેઠક છે રસપુંજ. ચાલો. ૬૩
લલીતા બીશાખાના કુંડ જોઇયેરે, તેઉના કુંજ જોઇને મન મોહીયેરે;
પૂર્ણમાસી લીલા સુખ સોહિયે. ચાલો. ૬૪
ત્યાં શ્રીજસોદાજીને મંદિરે જાવુંરે, ત્યાંહાં પ્રભુજીને જોઈ આવુંરે;
ત્યાં ચરાવ્યાં વાછડાંને ગાઉં. ચાલો. ૬૫
ત્યાં મધુસુદન કુંડની વાટરે, ત્યાંહાં મહિ વલોવ્યાના છે માટરે;
ત્યાં છે ચરણ પહાડીનો ઘાટ ચાલો. ૬૬

ત્યાંથી પાન સરોવર આવ્યારે, ત્યાં ગાય વાછડાને જલ પિવરાવ્યારે;
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકમાં સિધાવ્યા. ચાલો. ૬૭
છોંકર કદમ વૃક્ષ સ્થલે લીલારે, ત્હાં ગાય વાછડા બાંધવાના ખીલારે;
જઇને મોતી કુંડમાં ઝીલ્યા. ચાલો. ૬૮
ગાયોને મોતીની માલા પેહેરાવીરે, તે તો પ્રભુજીને મન ભાવીરે;
ત્યાંથી દેર કદમ પર આવ્યા. ચાલો. ૬૯
વિલાસવટની લીલા સુખકારીરે, વેણી ગુંથી શ્રીકુંજવિહારીરે;
ત્યાં કુંડલવનની છબી ભારી. ચાલો. ૭૦
ત્યાં શ્રીનંદ જસોદાજી નિરખોરે, બલી રામકૃષ્ણ જોઇ હરખોરે;
નંદ ગામની લીલા પરખો. ચાલો. ૭૧
આગલ આવ્યુ કરેલા ગામરે, તે તો ઉપવન કહિયે નામરે;
ત્યાંહાં કૃષ્ણકુંડ છે ધામ. ચાલો. ૭૨
ત્યાં કરી રાસ લીલા નિર્ધારરે, ત્યાં છે કદમખંડી બહુ ભારીરે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક પરવારી. ચાલો. ૭૩
ત્યાંથી આંજન ગામમાં રહિયેરે, આંજન ખરમાં જઈ નાહીયેરે;
આંજનકુંડ વિહાર સુખ લઇયે. ચાલો. ૭૪
તેની પાસે પિસાયો ગામરે, ત્યાં જલ આરોગ્યા પુરણ કામરે;
ગોપીજને કર્યો વિશ્રામ. ચાલો. ૭૫
આગલ કહીયે ખિદરવન ગામરે, ત્યાં ગાયો ખદેડી સુંદર શ્યામરે;
ત્યાંહાં માર્યો બગાસુર ઠામ. ચાલો. ૭૬
ત્યાંથો પરાસોલી કુંજમાં જઇયેરે, કોકીલાવન કૃષ્ણકુંડ કહિયેરે;
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકમાં રહિયે. ચાલો. ૭૭
ત્યાંથી ચાલી કોટવન જઇયેરે, તેની પાસે જાવક વન કહિયેરે;
આગલ જાવક બટ જોઈ લહિયે. ચાલો. ૭૮
કોકિલા કુંડના જલ ઝૂલ્યારે, ત્યાં કમલ કમોદની ફુલ્યારે;
ત્યાં અનેક ભ્રમર રસ ભૂલ્યા. ચાલો. ૭૯
છોટી મોટી ચવન છે સારીરે, આગલ જઈ જુવો ચરણ પહાડીરે;
તેને ગોવર્દ્ધન કર પ્રભુ ધારી. ચાલો. ૮૦
ચરણ કુંડ ચરણ ગંગાજી જુવોરે, ત્યાંહાં પ્રભુ પોતે મહી વલોવ્યારે;
ત્યાંહાં માંખણ કાઢીને આરોગ્યા. ચાલો. ૮૧
દધી ગામને દધીકુંડ કહીયેરે, જઇને શીતલકુંડમાં ન્હાઇયેરે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક દરસૈયે. ચાલો. ૮૨

ત્યાંથી કોટવન માંહે આવ્યારે, સૂરજ કુંડ જોઇને મન ભાવ્યારે;
ત્યાં જસોદાજીને રાસ દેખાવ્યા. ચાલો. ૮૩
શેષશાઇમાં ક્ષીર સાગર ભરિયારે, ત્યાંહાં શેષજીની સજ્યા કરિયારે;
લક્ષ્મીનારાયણના રૂપ ધરિયા. ચાલો. ૮૪
પ્રભુજી બલભદ્ર સાથે આવ્યારે. શ્રીજમુનાજીમાં ન્હાઇ આવ્યારે;
બત્રીસવાર શ્રીજમુનાજી ન્હાયા. ચાલો. ૮૫
ત્યાંથી લાલબાગમાં સિધાવ્યારે, ત્યાં વ્રજભક્તે સિંગાર કરાવ્યારે;
લાલ વસ્ત્ર ભુષણ પેહેરાવ્યા. ચાલો. ૮૬
ત્યાંથી ચીરઘાટ માંહે આવ્યારે, ત્યાં વ્રજભક્તે સેહેરા ધરાવ્યારે;
ખેલન વનમાં ખેલ કરાવ્યા. ચાલો. ૮૭
ખેલ કરીને આર્તિ કરાવ્યારે, ત્યાંથી રામઘાટપર આવ્યારે;
શ્રીબલદેવજીપેં રાસ રચાવ્યા. ચાલો. ૮૮
રાસ મૂકી હલમૂસલ લાવ્યારે, શ્રીજમુનાજી વાંકાં ચલાવ્યારે;
ત્યાંહાં ઉલટા નીર વહાવ્યા. ચાલો. ૮૯
ભષણ વન નિવારણ વન આવ્યારે, ગુંજાવનને અક્ષયવડ જોવારે;
ત્યાંહાં ગોપીબટમાં ન્હાવા. ચાલો. ૯૦
તપોવનમાં ત્રેહ બહુ ધરિયારે, આંસુ નેત્રમાં નીરજ ભરિયારે;
તત્કાલ નિવારણ કરિયા. ચાલો. ૯૧
ગોપી ઘાટે સ્નાનજ કરિયારે, ચીર ઘાટે ચીર પ્રભુ હરિયારે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકપર વરિયા. ચાલો. ૯૨
નંદઘાટથી વછવન લીલારે, ત્યાંહાં રાસ રમણ પ્રભુ ખેલ્યારે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક રંગ રેલ્યા. ચાલો. ૯૩
ત્યાંથી શ્રીવૃંદાવન જઇયેરે, ત્યાંહાં કાલી મર્દન કહીયેરે;
કદમ વૃક્ષ કાલીઘાટ લહિયે. ચાલો ૯૪
સેવાકુંજ સિંગારબટ આવ્યારે, ત્યાં શ્યામવેદ મુરલીમાં પ્રભુ ગાયારે;
વાસ વૃક્ષરૂચી સુખ પાયા. ચાલો. ૯૫
ત્યાંથી કેસીઘાટ પર જઇયેરે, ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજી બિરાજ્યા તે કહિયેરે;
ત્યાં શ્રીભાગવતના સુખ લઇયે. ચાલો. ૯૬
આગલ ધિર સમિર ઘાટ જાવારે, ત્યાંથી બનસીબટમાં આવ્યારે;
જોઇ રાસલીલા મન ભાવ્યા. ચાલો. ૯૭
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક સુખદાઇરે, શ્રીવિઠ્ઠલની બેઠક મન ભાઇરે;
ત્યાં નિત્ય વિહાર સુહાઇ. ચાલો. ૯૮

ાયા ત્મ૦ાર ારે,

વ્રજભક્તના સુખા ત આણ્યા.

ભદ્રવનમાં બહુ સુખ દીધારે, ગઉ

દાવાનલના પાન ત્યાં કીધાં.

માનસરોવરે માન મનાવ્યારે, ત્ય

ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે આ૦

ત્યાંથી ગામ પીપરોલી આવ્યારે

માણેક સીલાયે ભોગ ધરાવ્યા.

ત્યાંથી લોહવન કૃષ્ણકુંડ આવ્ય

કૃષ્ણકૂપના જલે નવ્હરાવ્યા.

ત્યાંથી ગોપાલપુરમાં જઇયેરે,

શ્રીલાડિલીજીના દર્શન પૈયે.

નંદીવંદી દેવી છે સારીરે, શ્રી

કરે ગોપીની રખવારી.

ત્યાંથી શ્રીબલદેવજી જઇયેરે

ત્યાં મનવાંછિત ફલ પઇયે.

ત્યાંથી હથોરા ગામ સુખ

વ્રજવાર્તાની ચરચા ર

ચિન્તાહરણ ઘાટ સ

જમુના નીર વહે

બ્રહ્માંડ ઘાટની

તે જાણ્યું

મહાવન

નંદકૂપ

ત્યાં

યારે . . . . . ્યારે
ચાલો. ૧૧૮
સાને મંદીરના સુખ લઇયેરે;
ચાલો. ૧૧૯
પારે, નંદમહોછવ જોઈ મન ફુલ્યારે;
ચાલો. ૧૨૦
હાપ્રભુજીની બેઠક રાજેરે;
ચાલો. ૧૨૧
યાં શ્રીજમુનાજીમાં ન્હાઇએરે;
ચાલો. ૧૨૨
આનંદ ઉરમાં ભરિયારે;
ચાલો. ૧૨૩
જાત્રાનું ફલ તેને થાયેરે;
ચાલો. ૧૨૪
જીના ગુણ નિત્ય કહિયેરે;
ચાલો. ૧૨૫
ચરણકમલની પાસરે;
ખ લઇયેરે; ચાલો. ૧૨૬

સંપૂર્ણ.

. બ્હાર રાખવ . આવે છે તેમ કંઇ
વા ...નાના ' રેલ નથી આવવાની ' આકાશ તૂટી નથી પડવાનું (હસાહસ) બૈરાંઓની
. લેજો. આપણે લડાઈ ઘાલી વીભાગ પાડવા નથી.

રા૦ બા૦ મોતીલાલ ચુનીલાલનું ભાષણ.

" આ વીષે જે બોલવામાં આવ્યું છે ત્હેમાનું કેટલુંક ન બોલાયું હોત તો ઠીક થાત,
ઉપરથી જોતાં વીષય નજીવો લાગે છે. અંદરથી મહત્વનો લાગે છે, સ્હેજ ઉંડા ઉતરવાનું કામ
ન્યાત સમસ્તની વાત છે. તેમાં અંગત અભીપ્રાયો જોવાના નથી, દી. બા. કહે છે, તેમ
શે પરદેશગમન કરનારની સાથે જમીયે છીયે. અને ત્હેમની પંકતીમાં બેસીએ છીએ. ત્યારે
આ દશાભાઇઓને સાથે બેસાડી જમાડવામાં હરકત લાગતી નથી, તેથી આપણે હીંદુ મટી
ના નથી, આપણું સ્વર્ગ દૂર ચાલી નહિ જાય, (હસાહસ) આ સવાલપરની છીટ દુર કરો,
. ખોટું ગંભીર રૂપ નહિ આપો. તે પર મતભેદ પાડવા ના જોઇએ. હાલ બે તડ તો છે. હવે
ત્રીજો લડાઇ ઘાલવા જેવું નથી. પુરૂષોમાં તેઓ એકઠા બેસે છે. કેટલેક ઠેકાણે છુપા અને કે-
ટલેક ઠેકાણે ખુલ્લા, બીજે નહિ થતુ હોય પણ હમારા ભરૂચમાં તો તેમ થાય છે, હવે ન્યાત જમાડ-
નારને ત્યાં દશાઓને એકઠા બેસાડવા નક્કી કરવામાં આવે તો મરદને તો વાંધો છેજ નહિ.
પણ સ્ત્રીઓ શું કહેશે તે પુછ્યું ? તેઓ દશા સ્ત્રીઓને સાથે બેસાડશે ? ગઇ સાલ ...
સવાલ પાંચમાંમાં દશા જોડે એકત્ર થવાને દરેક પંચને વીચાર કરવા સુચવ્યું
આ સ્થળે તે ઠરાવ વાંચુ છું. " હીંદુસ્થાનમાં બીજે સ્થળે ક્ષત્રીઓ છે, તેમની જોડે
ના દશા જોડે એકત્ર કરવાનો વિચાર કરવા માટે તેમને વિષે ભરોસા લાયક અને પુ:
નવવાની સરવે પંચોને આ કોન્ફરન્સની ભલામણ છે " આ હકીગત તમે મેળ
ાંતર અને ચર્ચા શેની કરો છો ? તેઓ દુ:ખી છે, અને દુ:ખી ભાઇઓના દુ:ખ દુ
નાં ત્હેમને વધારે દુ:ખી કાં કરો છો ? દશા કેળવાયલા નથી. એમ આપણે કબુલ કરીશું. આપણી
ીઓ માનનાર નથી. ત્યારે બહેતર એ છે જે પહેલાં બન્નેને કેળવો. દશાભાઇઓમાંના કોઇકને મ્હોટી
યી પરીક્ષા પાસ થવાદો અને સ્ત્રીઓના મન ઉદાર અને મ્હોટા થવાદો અને આપણે અમુક
ાગળ વધવાના શા કારણથી જુદા પડયા ત્હેનો આધાર મલતો નથી મેળવ
ત્ન કરવો વ્યર્થ છે. ગઇ ગુજરી ભુલી જવા પ્રયત્ન કેમ ન કરવો
ધોમા કાદવ શુ કામ કાઢો છો ? દયાનુ કામ કરવાનું છે તે પણ આપણા
મો છે અને દુ:ખી છે ત્હેમનું દુ:ખ દુર કરવા આપણને વીનંતી કરવામાં આવે છે, ક્ષત્રી
ા માટે જાણીતા છે, જે એમ ડર રાખે છે. કે પંકતી આપી તો પછીથી કન્યા અપાશે
'લ કરે છે, પુરોહીતના બૈરા આપણા બૈરાઓ સાથ બેથી નથી ખાતા પણ ત્હે
! સાથે નથી બેસતા ? તો શુ આપણે પુરોહીતને કન્યા દીધી ? હજુ એ
પન્યો છે ? સ્ત્રીઓ હજુ વધારે ચુસ્ત છે તેઓ સુંધરશે અને તેઓ
પાડવામાં હરકત નહિ આણે પણ નકામા પહેલેથી કાગનો વાઘ

ઠરા… ૮.

આપણી જ્ઞાતીના કેટલાક ગ્રહસ્થોએ બ્રહ્મ ક્ષત્રી ત્રીમાસીક પત્ર કહાડવામાં જે ઉ… બતલાવ્યો છે તે સારૂ આ કોન્ફરન્સ તેઓને ધન્યવાદ આપે છે અને ભવીષ્યમાં એ પત્ર જ્ઞા… જનોને ઉપયોગી થઇ પડે તે સારૂ ત્હેના પ્રવર્તકોને બનતી મદદ કરવા પ્રત્યેક જ્ઞાતી જન… ભલામણ કરે છે,

આ ઠરાવ પ્રમુખ તરફથી મુકવામાં આવ્યો હતો અને સર્વાનુમતે પસાર કરવા… આવ્યો હતો.

ઠરાવ ૯.

જુદે જુદે સ્થળે આપણી ન્યાતના જુદા જુદા રીવાજો ચાલે છે, ત્હેને બદલે બધે સ્થળે એ… સરખા રીવાજો ચાલતા થાય એવા પગલાં લેવાની આ કોનફરન્સ ભલામણ કરે છે. આ ઠરાવ પ્રમુખ તરફથી મુકવામાં આવ્યો હતો. અને સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

ઠરાવ ૧૦.

…ની અંદરના સર્વ જાતના કજીઆઓનો નીકાલ બનતા સુધી ન્યાતની લવાદીથી કરવો. …ા ભાઇઓને આગ્રહ પુર્વક આ કોન્ફરન્સ ભલામણ કરે છે.

… અંબાશંકર હરપ્રસાદે આ ઠરાવ રજુ કરતી વખતે લવાદથી થતા ફાયદા વર્ણવ્યા હતા, …કમીશન, ભથ્થુ, સ્ટેમ્પ, વકીલ વી. વી. ખરચ થાય છે, તે બધું બંધ થઇ જશે. …નું ધ્યાન દોર્યું હતું. વાદી પ્રતીવાદીને અનુકુળ આવે એવી લવાદ નીમવાની ત્હેમ… …ચના કરી હતી.

રા. રા. મગનલાલ કુર્ણારામે ત્હેમને ટેકો આપતી વખતે જણાવ્યું કે આપણે સરકાર દરબાર જવાનું ઘણું ખર્ચ થાય છે, અને ઘણા ફેરા ખાવા પડે છે હેરાન થવાય છે, કેટલાકની ખુશામત …પડે છે. અને કેટલીક વખત આપણી તકરાર એટલી વધી જાય છે કે પેઢી દર પેઢી તે …ાતી નથી. ત્હેમને પચીથી ૫૦ કે તેથી વધારે આદમીઓનું એક મંડળ નીમવા સુચવ્યુ …હતું અને ત્હેમાંથી વાદી પ્રતીવાદી જેને પસંદ કરે તે પાંચ સદગ્રહસ્થો લવાદ તરીકે … …મને ત્યાં Equity જોવાય. જે કંઇ Legal technicalities ના જોવાય તો ખરા …ાનીથી નીવેડો આવી જાય જે વળી પંચમાં વાંધો પડે તો બન્નેની સંમતીથી …ની … પાસે ત્હેનો નીવેડો કરાવવો જોઇએ. રા. ગીરધરલાલ હરીનાથે ત્હેને ટે… …દના દેસાઇઓના કજીઆ અને તેથી પડેલા તડો તરફ સર્વેનું ધ્યાન … માધવલાલે તેને ટેકો આપ્યો હતો. દરખાસ્ત સર્વાનુમતે પસ…